

PÖLYTEKKARI

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN OPISKELIJOIDEN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

NRO 14/2006

PALKKALASKELMA	
vuodelle 2006	
As DUUNI Oy	
Kilatalokoot	0,00 €
Urheiluyhdistys	0,00 €
Kulttuuritoiminta	0,00 €
Sisävalvonta	0,00 €
Fuolituspalvelut	0,00 €
TOTAL	0,00 €

AINA TYÖSTÄ EI MAKSETA

Aktiivin palkapussin täyttää hyvä mieli s. 8-9

Meillä on norsun muisti.

No ei nyt aivan, mutta Stora Enson Students-palvelun kautta voit luoda oman suhteesi meille. Osallistumalla palvelun järjestämiin tapahtumiin tutustumme samalla toisiimme. Rekisteröidy ja lue lisää netistä.
www.storaenso.com/students

STORAENSO

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA

Teekkarikylän rappu- ja kellarikomeroikäytävien tyhjennys

Kellarikomeroikäytävillä ja rappukäytävissä lojuvat tavarat ovat paloturvallisuusriski. Siksi tavarain jättäminen niihin on kielletty. Jokaisen tavarain poiskuljetus maksaa ja maksajia ovat vuokralaiset. Jos käytäviä käytetään kaatopaikkoina, se näkyy vuokrissa.

Jokaisen asukkaan pitää järjestyssääntöjen mukaan merkitä kellarikomeron keltaisella lapulla, jossa on leima 2006, asukkaan nimi ja osoite. Merkitsemislappuja saa talon ilmoitustaululta sekä TKY:n asuntotoimistosta.

Huoltoyhtiö tyhjentää käytävät romusta viikolla 43.
Merkitsemättömät komerot tyhjenetään viikolla 44.
Lisätietoja: kyla@tky.fi

Hae TKY:n hallitukseen ja jaostoihin!
- Tervetuloa ahmimaan nakkeja Otarannan saunalle 15.11.

Jaosto- ja hallitushaku käynnistyy: Nakkikekkerit 15.11.2006 klo 18.00 alkaen Otarannan saunalla. Ohjelmassa on nakkien mutustelun ohessa TKY:n jaostojen ja hallituksen toiminnan esittelyä. Vapaaehtoisnakkeja vuodelle 2007 ovat jakamassa teekkari- ja edunvalvontajaostot sekä TKY:n hallitus. Saavu paikalle kuulemaan lisää! Tai edes syömään...
Lisätietoja hallituspaikoista ja jaostoista: www.tky.fi

TKY kiittää kaikkia palautteen antajia!

Kaikkien Kampusriehassa 27.–28.9.2006 palautetta antaneiden kesken arvottiin kirjapalkinto. Arpaonni osui tällä kertaa Sofia Inkeröisen kohdalle. TKY onnittelee voittajaa ja kiittää kaikkia palautteen antajia! Palkinto toimitetaan voittajalle postitse.

Muistathan, että voit edelleen antaa palautetta ylioppilaskunnan toiminnasta osoitteessa: <https://www.tky.fi/>.

Opiskelijakortilla alennuksia videofirma Makuunista

Kaikista Suomen Makuuni-videovuokraamoista saa tästä lähtien opiskelijakorttia näyttämällä videovuokrauksen maanantaisin hintaan 2 euroa. Etu on voimassa vuoden 2006 loppuun ja SYL neuvottelee sopimuksen jatkosta lähempänä vuodenvaihdetta.

HAE TKY:N HALLITUKSEEN VUODELLE 2007!

Oletko fiksu ja viisas? Onko sinulla halua tehdä se pieni ero? Osaatko ajatella asioita muutenkin kuin mustana ja valkoisena? Tuletko ihmisten kanssa toimeen? Oletko valmis valuttamaan hikeä ja kyyneleitä kehittäessäsi jäsenistölle entistä parempaa ja läheisempää ylioppilaskuntaa? Haluatko elämyksiä ja suuren määrän oppia, jota et saa muualta? Haluatko aidon mahdollisuuden vaikuttaa? Kyllä? Me haluamme sinut. Hae TKY:n hallitukseen vuodelle 2007!

TKY:n hallitus johtaa ylioppilaskunnan toimintaa niin strategisella kuin operatiivisellakin tasolla. Hallitukseen halutaan ihmisiä, jotka ovat argumentointikykyisiä, ryhmätyön taitavia, fiksuja ja ennen kaikkea haluavat ajaa opiskelijoiden yhteistä asiaa.

Kysy lisää tai ilmoita kiinnostuksesi lähteä hallitukseen hallituksenvalintatyöryhmälle tai istuvalle hallitukselle. Ryhmän saa kiinni osoitteesta tkyh07@list.tky.fi, ja hallituksen jäsenten yhteystiedot löydät TKY:n www-sivuilta.

TKY:N TEEKKARIKYLÄN ASUKKAILLE

Asetu ehdolle!

KYLÄNEUVOSTOVAALIT 2006

KYLÄNEUVOSTON AVULLA PÄÄSET SUORAAN VAIKUTTAMAAN TEEKKARIKYLÄN ASIOIHIN KYLÄJAOSTOSSA, ASUNTOJAOSTOSSA JA TALOUSTOIMIKUNNASSA. KOKOA LIITTO TAI LÄHDE YKSIN. STV MAHDOLLISTAA MOLEMMAT.

EHDOKASASETELUPÄÄTTY 3.11. VAALIT 28.–29.11. ENNAKKOÄÄNESTYS 21.–22.11.

TARKISTA, ETTÄ SINULLA ON TUNNUS CAMPUS-JÄRJESTELMÄN JA ETTÄ SIELLÄ ON KÄYTTÄMÄSI SÄHKÖPOSTIOSOITE!
LUE LISÄÄ: WWW.TKY.FI/VAALIT/

POLYTEEKKARI - POLYTEKAREN

PÄÄKIRJOITUS 25.10.2006

Löysin itseni metsästä

KANNOT SOJOTTIVAT KYLJELLÄÄN. Maa puski muutamia hentoja koivuja risukasojen välistä. Kasoista roikkui kellastuneita neulasia.

Arvasin, että näky olisi karu. Mutta, sitä että metsä oli kokonaan raikattu, en tiennyt.

Hakkuut oli suoritettu vauhdilla. Isot koneet metsään, puut poikki ja rivakasti pinoon, niin sen on täytynyt tapahtua, ajattelin. Kuvittelin koneiden valtavan melun. Nyt hakkuuaukealta ei kuulunut mitään ääntä. Ei oksien havinaa, ei lintuja.

LÖYSIN NAAVAISEN OKSAN maasta ja muistelin näkymää. Korkeat kuuset, jotka peittivät auringon. Lapsuuden satumetsä, jossa oli pehmeää sammalta ja muurahaisten polkuja.

Mietin kuinka pienet eläimet hädissään olivat juosseet melua karkuun koneiden tullessa, jättäen pesäkolonsa. Olin seitsemäntoista ja häpesin välittömästi lapsellista ajatustani.

Bambifikaatio. Muistelin, kuinka olin lukenut jostakin, että sukupolveni ihmiset vapauttavat kettuja, koska ne ovat söpöjä ja pörröisiä. Me olimme nukkuneet Yacky ja Nougat kainalossa päiväunilla. Emme ymmärtäneet, että eläin ei ole pehmolelu, vaan eläin.

ISKIN LAPION ENSIMMÄISEN kerran maahan. Syvälle, jalalla vielä kerran polkaisu lation juureen ja nosto. Metsäinen maa on raskasta kaivaa, kostea ja täynnä pientä juurta. Jo muutaman kuopan jälkeen hiki pisteli selässä.

Miksen ollut tajunnut leikata pitkiä kynsiäni. Nyt ne katkesivat kivuliaasti nyppylähanskojen sisällä.

TIEDOSTAVASSA TEINI-IÄSSÄ ymmärsin, että

metsää ei saa vain tuotteistaa kauppatavaraksi. Mutta pitkään metsien suojelusta minulle tulivat mieleen vain Amazonin sademetsät. Vasta, kun naapurin Riikat lähtivät kesken ylioppilaskirjoitusten Lappiin kahlitsemaan itsensä puuhun, havahduin ajattelemaan suomalaisen metsän suojelemista.

Joka viides suomalainen omistaa metsää. Tulevaisuudessa minä perin metsää. Mitä mahdan metsälläni tehdä? Mitä muut metsänomistajat tekevät metsällään tulevaisuudessa?

VÄSYIN NOPEASTI JA PÄÄTIMME pitää tauon. Laitoimme isän kanssa nuotion pystyyn. Isä paistoi makkaraa, jolle minä nyrpistelin. Kaivoin repusta termospullon ja lohivoileipiä. Siemailimme kahvia ja tuijotimme hentoisia maahan panemiamme taimia. Yritimme kuvitella miltä ne näyttäisivät kasvettuaan. ”Kun vaan lähtisi kasvaamaan”, isä huokaisi.

”TÄSTÄKÖ LÄHELTÄ TEIT silloin nuorena itsekäin savottaa?”, kysyin isältä. Olin kuullut jutun ennenkin, mutta halusin kuulla sen vielä kerran. Isä oli kertonut kuinka hän 14-vuotiaana ensimmäisen kerran lähti savottaan. Että tukkilaiskämpä oli kylmä ja miehet juroja. Ulkona pakkasta ainakin 35 astetta. Mietin kuinka paljon nuorta poikaa oli jännittänyt, ehkä pelottanutkin.

LISÄSIN PUITA NUOTIOON ja annoin isän nukkua. Koira kävi pitkälleen isän jalkoihin. Eläkeläisenä se kaipasi mieluummin nuotion lämpöön, kuin tutkimaan uusia jännittäviä hajujälkiä metsään.

Isä heräsi, maiskutteli muutaman kerran suutansa ja näytti siltä, ettei heti ymmärtänyt miksi heräsi metsän

laidalta. ”Ai, kun selkä jäykistyi kylmällä maalla. Laitetaan tavarat kasaan ja lähdetään”, hän tokaisi ja kaatoi ämpärilisen vettä nuotion päälle.

”KUN MÄ PERIN metsää joskus, niin teen siitä semmoista luonnontilametsää”, aloitin. Ajatus tuli mieleeni ihan yhtäkkiesti, mutta se tuntui heti loistavalta ja lämmitti mieltä. Laitan kyltin: ”Aarniometsä – tervetuloa liito-oravat”.

Katsoin vähän haastavasti isää. ”No sehän on ihan hyvä idea”, isä sanoi yllätykseksi ja kaivoi takin taskusta auton avaimet.

Johanna Mitjonen

Elämä on liikettä.

www.upm-kymmene.com

POLYTEEKKARI - POLYTEKAREN

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 5000 kpl
Painopaikka: Riihimäen kirjapaino, Riihimäki
ISSN 1459-0816

Verkkolehti
www.polyteekkari.fi

Päätoimittaja
Johanna Mitjonen

Toimittajat
Tuomas Kangasniemi
Pekka Tuominen
Annu Nieminen
Ulkoasu ja taitto
Kalle Kemppainen
Yhteystiedot
etunimi.sukunimi@polyteekkari.fi

Ilmoitusmyynti
Kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat:
Pirunrykki Oy (02)2331 030,

www.pirunrykki.fi
Paikallinen mainosmyynti ja tekniikan alan yritykset:
RC kustannus Oy, yhteyspäälikkö Karel Christensen 044-575 1000, karel.christensen@opiskelijamediat.fi
TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta.

Mediakortti
www.polyteekkari.fi/mediakortti

Yhteystiedot
Polyteekkari, Jämeräntaival 7 A, 02150 Espoo
toimitus@polyteekkari.fi, (09) 468 3307

Jakelu
Ota-Karjut, jakeluväapeli Juho Rutila, jorutilla@cc.hut.fi

Polyteekkarin seuraav numero ilmestyy 8.11.2006.
Aineisto toimitukseen 1.11.2006 mennessä.

Sisällysluettelo

4

Sähköteekkarit hyvänteossa

EESTEC tempaisi ja keräsi Kaikki syövästä -viikon kunniaksi Syöpäklinikan osastolle rahaa dvd-soittimiin.

5

Lupauksia ja banderolleja

”Nouse jo”, vaativat opiskelijat, mutta mahtaako se opintotuki nousta. Opintotukimielienosoituksessa opiskelijat osoittivat mieltään ja kansanedustajat kuuntelivat.

6

Kyykkä on teekkarin kansallislaji

Äpy-kyykkäliiga on jälleen käynnistynyt. Killat ottavat vanhassa karjalaisessa lajissa toisistaan mittaa. Mahtaako Tietokilta säilyttää mestaruutensa?

8

Palkatonta raadantaa?

Teekkarikylässä tehdään vuosittain tuhansia ilmaisia työtunteja killoissa ja järjestöissä. Polyteekkarin paikallistoimittaja Annu Nieminen selvitti aktiivien tunteja vapaaehtoistehtävien äärellä.

10

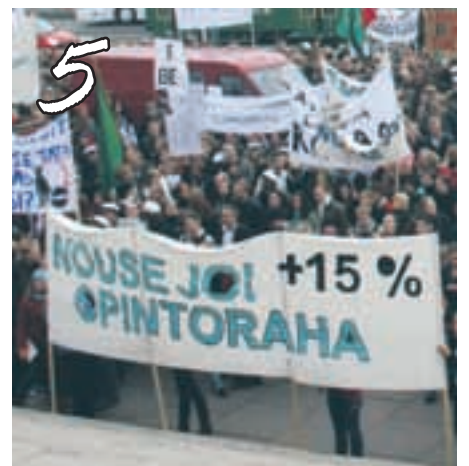
Töissä Irkuissa, osa 2

Irlantiin tullaan työn perässä, etenkin kansainvälinen kokemus houkuttaa. Matkalaukut pakataan usein myös seikkailun halusta. Irlannissa työharjoittelunsa suorittanut kylteri, Katri Mäkilä, vakuuttaa, että työ ei tunnu työltä kun on ulkomailla.

11

Suomi elää metsästä

Polyteekkarin Metsäekstrassa selvitetään kuinka Ahlholmens Kraft Ab on onnistunut menestyksellisesti kierrättämään metsäteollisuuden jätteitä polttoaineeksi. Toimittaja Kangasniemen ohjeiden pohjalta löydät Otaniemen mielenkiintoisimmat pöheiköt.

METROTIIETOUTTA? Metro-sanan etymologia

Metro-sanan juuret ovat kaukana muinaisissa sivistyskielissä.

Polis-sana lienee otaniemeläiselle jokseenkin tuttu. Sana alkuperäisessä kreikankielisessä merkityksessään tarkoitti kaupunkia, kun taas äitiä tarkoittavan *mitir*-sanain johdannainen *mitrópolis* tarkoittaa pää- tai suurkaupunkia,

Äiti kaupunkia, luontoäitiä suurempaa. Samalla tavalla kuin Suomi on isänmaa ja Suomesa 93 prosenttia väestöstä puhuu suomea ensimmäisenä kielenään, äidinkieltämme.

Kaupunginvaltuuston päätöksellä metro siis tulee Espooseen. *Mutsilla* pääsee pian Staadiin ja takas.

PALJASTUKSIA POLYTEEKKARIN TOIMITUKSESTA

Polyteekkarin toimituksen sähköpostiosoitteet toimivat sen verran luotettavasti, että @polyteekkari.fi -osoitteen rinnalla toimii myös *polyteekkari@gmail.com* -osoite. Se toimii.

Prodekon tilataideteokset

Moni on ihmetellyt sateenkaaren värisiä metalliputkista väsäyttä himmeleitä, joita on näkynyt ympäri Otaniemeä viime aikoina. Ovatko kuusiväriset putket mahdollisesti sateenkaarikansan kannanotto?

Taiteilijat löytyivät kuitenkin omasta kylästä. Metalliputkitaideteokset ovat osa tuotantotalouden killan, Prodekon vuosijuhlavuotta. Tilataideteosten tiputtelu öisin pitkin Otaniemeä on ollut killan iskuryhmän aikaansaannoksia. Haaveeksi jäi kuitenkin taideteoksen saaminen rehtorin kansliaan, siihen killan suhteet eivät aivan riittäneet. Sihteeristöön taideteos erään yön aikana kuitenkin oli saapunut.

Killasta ei osattu sanoa kenen idea taideteos kollaasi oli. Lähinnä veikkattiin, että se oli humalainen yhteispäätös.

Prodekon juhlavuoden avaus pidettiin tammikuussa Korkeasaarella, jossa nautittiin eksoottista lihaa. Ennen vapua pidettiin samppanjajuhlat Ritarihuoneella. Perjantaina 13.10. pidettyihin vuosijuhliin oli kutsuttu muun muassa Hänen Kuninkaallinen Korkeutensa prinsessa **Madeleine Thérèse Amelie Josephine Bernadotte** eli tuttavallisemmin Madeleine. Juhlavuoden tapahtumat kuvaavat osuvasti killan uutta iskulausetta: ”Prodeko - inhottavaa itsevarmuutta.”

Jalkapallokulttuuri kielletty?

Hieman yli kuukausi sitten Suomen maajoukkueen pelatessa Olympiastadionilla EM-karsintaottelussa jalkapallon suurmaata vastaan yleisö kannustaa kuin italialaisessa katsomossa. Kun vielä iltapäivälehdetkin kertovat pikkumaidenkin kohtaamisista tätä nykyä jo toistakymmentä sivua, alkaa tuntua siltä, että aito eurooppalainen jalkapallokulttuuri on aloittanut kynnyksen yli saapumisen Suomeenkin.

Näin onkin ehkä maajoukkueen pelatessa, mutta kun kotoisessa mestaruussarjassa yleisö alkaa viihtyä tai peli on liian viihdyttävää, sävel on toinen. Tunnelma ei nouse ehkä ihan maajoukkueottelun tasolle. Miksi?

Esimerkkinä toimii 15.10. käyty HJK - Jaro -ottelu Finair Stadiumilla, jossa pelin ollessa loppumaisillaan järjestysmies joutui tulemaan toppuuttelemaan liian innokasta kausikorttikatsomon kannattajaa. ”Ettei tarvitse niin jämerästi ottaa kantaa kentän tapahtumiin. Rauhututaan vähän!”

Voitto uskoa! Olisi eri asia jos asiakas olisi huidellut muita kannattajia pesäpallomailalla, vaan ei sinnepäinkään. Jostain syystä jääkiekkohallissa ja puulaakifudismatseissa saa huudella roisejakin hävyttömyyksiä erotuomareille tai vastustajille, mutta Veikkausliigan ottelussa tulee olla ihan kiltisti.

Suomenmaalla on jotain mätää.

Kalle Kempainen

MUUT LEHDET

26 141 grammaa tahtoa auttaa

ANNA MIETTINEN

”EIHÄN VIELÄ OLE VAPPU!”, kuului monen kaduntallaajan suusta lauantaina 14.10., kun 50 teekkaria valtasivat Helsingin keskustan tupsulakkeineen ja keräyslippaineen tarkoituksenaan kerätä rahaa syöpäsairaiden nuorten hyväksi.

Näitä Otaniemen, Tampereen, Tallinnan ja Krakovan teknillisten korkeakoulujen tai yliopistojen sähköteekkarereita yhdisti Euroopan sähköopiskelijoiden yhteistyöjärjestö EESTEC ja sen kolmipäiväinen tapahtuma WILL on WHEELS eli ”Tahtoa pyörillä”.

AJATUS TAPAHTUMASTA LÄHTI liikelle EESTEC:n Suomen paikalliskomiteoiden kesäpäivillä kesäkuussa. ”Halusimme järjestää jotakin uudentyyppistä toimintaa, jossa yhdistyisi sekä hauskuus että hyvän tekeminen”, kertoo **Anna Miettinen**, yksi tapahtuman pääjärjestäjistä. ”Aluksi meille sanottiin, ettemme pystyisi järjestämään Etelä-Suomessa kolmen päivän reissua, joka olisi osallistujilleen ilmainen”, Anna jatkaa.

EPÄILIJÄT EIVÄT MYÖSKÄÄN

uskoneet, että teekkarit olisivat valmiita reippaaseen hyväntekeväisyystyöhön muutaman päivän matkustelun jälkeen. Tosiasiassa tapahtuman yhteistyökumppanit Ensto, Onninen, Hartwall, Sylva ja Teekkarikulttuurin tuki ry. pitivät ajatuksista, että sähköteekkarit tustuisivat aluksi yrityksiin ja yhdistyisiin, rakentaisivat ryhmähenkeä ja viimeisenä päivänä tekisivät porukalla hyvän teon: keräisivät syöpäsairaille nuorille rahaa Kaikki syövästä -viikon kunniaksi.

Sähköteekkarit keräsivät 2649,68 euroa syöpäsairaiden nuorten hyväksi lipaskeräyksellä Helsingissä.

RYHMÄ SAI KERÄYSLIPPAAT Syöpäsairaiden lasten vanhempien yhdistyksen eli Sylva ry:n kautta ja itse keräys toteutettiin lauantaina 14.10. Helsingissä. ”Tarkoitus on näillä nimenomaisilla keräystuotoilla hankkia teekkarihengessä viihde-elektroniikkaa Syöpäklinikan osastolle 7. Kyseisellä osastolla sytostaattihoitoa saavat potilaat joutuvat viettämään viikkoja eristyksissä ja heidän taholtaan on DVD-soittimia toivottu jo vuosia”, Anna valottaa. Keräys tapahtui leikkimielisen kilpailun hengessä, siten että painavimmat lippaat luovattiin palkita.

KAIKEN KAIKKIAAN KERÄYS tuotti 26 141 grammaa rahaa, joista painavin lipas oli 3 557 grammaa. Euroina keräyksen tuotto oli 2649,68. ”Näillä rahoilla saamme helposti ostettua kaikkiin kymmeneen huoneeseen DVD-soittimet

ja hommattua kaupan päälle vielä DVD-kokoelman”, Anna kertoo ylpeänä ja liikkuneena.

Raha ei ollut ainoa, mitä päivästä jäi käteen vaan keräys tuotti myös kerääjille ja lahjoittajille iloa. ”Tästä tuli aivan älyttömän hyvä mieli”, WILL on WHEELS:iin osallistunut **Uchenna Ikegwuonu** hihkuu.

EESTEC WILL ON WHEELS, huipentui samana iltana järjestettyihin, kaikille teekareille avoimiin bileisiin, joiden musiikista vastasi Paleface. Bileet olivat teeman mukaisesti ilmaiset, mutta eivät taatusti hiljaiset.

Nyt tapahtuma on takana, mutta työ ei ole vielä ohi. ”Tehtävänämme on vielä käydä mittaamassa, millaiset laitteet sairaalaan mahtuvat, ostaa ja asentaa ne sekä kirjoittaa soittimiin selkeät käyttöohjeet sekä lista hankkimistamme leffoista”, LC Helsingin puheenjohtaja **Anssi Hakkarainen** summaa.

Emmi Rautkylä

Nelisentuhatta opiskelijaa osoitti mieltään opintorahan nostamiseksi

ANTTI KOKKOLA

*Yhteisellä asialla.
Kansanedustajat lupasivat hoitaa
opintotukiasian kuntoon.*

”Emme jaksa lukea, jos ei tule tukea”

SUOMEN YLIOPIILAS-kuntien liitto SYL järjesti maanantaina 9.10. useilla korkeakoulupaikkakunnilla mielenosoituksia, joissa vaadittiin 15 % korotusta opintorahaan. Helsingissä Senaatintorilta Eduskuntatalolle marssinut kulkue keräsi mukaansa noin 4 000 opiskelijaa.

ISKULAUSEISSA JA puheenvuoroissa päällimmäi-

siksi teemoiksi nousivat kyllästyminen nykyiseen tilanteeseen sekä opiskelijoiden heikko asema rahanjakomarkkinoilla. ”Suomen historiassa on ennenkuulumatonta, että yksi toimeentuloetus on ollut samalla tasolla 14 vuotta”, SYL:n puheenjohtaja **Ilkka Wennberg** syyllisti ja viittasi korkeakouluopiskelijoiden opintorahaan, jota ei ole korotettu vuoden

1992 jälkeen.

”Tässä maassa on korkeakouluissa ja toisella asteella on noin puoli miljoonaa opiskelijaa. Heidän äänensä pitää näkyä ja kuulua”, Wennberg jatkoi. HYY:n hallituksen puheenjohtaja **Maija Järpinen** provosoi vielä lisää lukemalla mielenosoituksen mediamateriaalia: ”Jos opintorahaa olisi korotettu ansiotasoindeksiin mukaan,

sitä saisi 389 euroa kuussa eikä 259 euroa.”

HALLITUKSEN budjettiesityksessä opiskelijoiden etuuksia ollaan kuitenkin leikkaamassa: muun muassa ateriatukeen on tiedossa vähennyksiä, jos suunnitelmat toteutuvat. Mielenosoitusta vastaanottaneet kansanedustajat, myös hallituspuolueista olevat lupailivat silti lisää rahaa.

TURHIIN JUHLAPUHEISIIN puututtiin myös kulkueen iskulauseissa, ja tapahuman jälkeen asiat tiivistettiin tilannetta juontanut **Eliina Laavi**, SYL:n sosiaalipoliittinen sihteeri. ”Haluamme politiikkaan läpinäkyvyyttä. Pelkkää puhetta on paljon, haluamme päätöksiä nyt.”

Runsas osanotto teki SYL:n tempauksesta todennäköisesti vuoden suurimman mielenosoituksen. Kaksi ja puoli vuotta sitten maaliskuussa 2004 niin ikään SYL:n järjestämä, samoja tavoitteita ajanut suurmielenosoitus keräsi kuitenkin lähes 10 000 ihmistä, mistä tänä syksynä jäitiin huomattavasti jälkeen.

Tuomas Kangasniemi

Terveiset Eerolle.

Venäjä-asantuntijoille kysyntää

Opiskelijat kohtasivat idänkaupan konkareita

TURUN KAUPPAKORKEA-koululla tehty tutkimus arvioi Venäjän osuuden Suomen ulkomaankaupassa kaksinkertaistuvan tulevan viiden vuoden kuluessa, kun jo viime vuonna tuo osuus kasvoi suurimmaksi kaikista kauppakumppaneista. Toisaalta kaikesta Venäjälle saapuvasta tuontitavarasta peräti neljäsosa kulkee Suomen kautta. Venäjän 140 miljoonaa ihmistä muodostavat jo nyt maailman 11. suurimman kansantalouden ja vuosittainen kasvuvauhti on vakiintunut huimaan kuuteen prosenttiin.

MUUN MUASSA NÄILLÄ vakuuttavilla faktoilla puhumaan kutsutut asiantuntijat pääsivät tykittämään keskustelutilaisuudessa 5.10. Sitran pääkonttorissa. Järjestäjinä toimivat yhteistyössä Venäjän kaupan kilta ja Sitra. Tilaisuuden tarkoituksena oli esitellä opiskelijoille uramahdollisuuksia Venäjällä.

Venäjän merkitystä Suomen taloudelle, ja sitä myöten työntekijöille, on vaikea liioitella. **Simon Ollus**

Suomen pankista tiivistä asian näin: ”Venäjä on Suomea lähin nopeasti kasvava alue. Kun yritykset pohjivat kannattaako sijoittaa Ruotsiin, Saksaan vai Venäjälle, ovat markkinat samaa mittaluokkaa, mutta missään ei ole yhtä paljon potentiaalia kuin Venäjällä.”

Sitran **Maaret Heiskari** korosti EU:n ja Venäjän välisen integraation vahvistuvan tulevaisuudessa. Tästä seuraa kova tarve uusille osajille. ”Selkeää venäjän kaupan uutta sukupolvea ei vielä ole, mutta kysyntä tulee olemaan kova kun nykyiset clearing-kaupan ajoilta mukana olleet ammattilaiset poistuvat työmarkkinoilta”, hän kertoi viitaten vanhaan Suomen ja Neuvostoliiton kahdenväliseen kauppajärjestelyyn.

FINNAIRIN toimitusjohtaja **Jukka Hienonen** korosti oman asenteen merkitystä työmarkkinoilla menestymisessä: ”Venäjällä palkkataso on johdossa korkeampi kuin Suomessa, mutta alkää ottako sitä asennetta, että teette asioita sik-

si, että siitä saa paljon rahaa.” Hän myös varoitti tekemästä liian yksityiskohtaisia suunnitelmia tulevaisuuteen ja korosti tilaisuuksiin tarttumisen merkitystä: ”Älkää väheksykö mitään toimialaa, ette voi etukäteen tietää mistä voitte innostua. Ainoa mitä voi suunnitella etukäteen on, että tekee työnsä hyvin.”

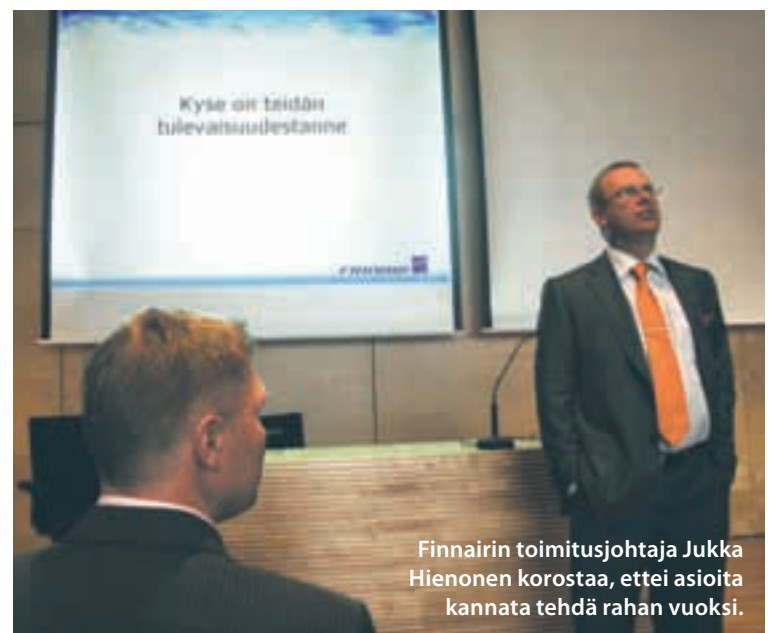
Joskus Venäjä vie mennessään. Pari vuotta sitten opintonsa päättänyt **Mika Kokkonen** oli lähtenyt CIMO:n kautta harjoitteluun kansainväliseen lakitoimistoon Pietariin yllättävin seurauksin: ”Nyt olen Pietarin toimiston johtaja. Urakehitys on melkoinen. Minua on myös pyydetty pörssiyrityksen johtajaksi, mutta joku järki pitää säilyttää.” Kokkonen ja monen muun Venäjällä työskentelevän nuoren mukaan koulutettujen suomalaisten on siellä helpompi päästä nopeasti vastuullisiin tehtäviin.

MAHDOLLISUUKSIIN liittyy aina riskejä, niin myös Venäjällä. Liiketoimintaympäristöä ei voi kutsua ai-

van normaaliksi. Silti suomalaisella sisulla pärjää pitkälle. Ennen Finnairia Jukka Hienonen työskenteli Stockmannin ulkomaanliiketoiminnan johtajana ja hän kertoi tarvaratalojen toiminnasta seuraavaa: ”kun Stockmann oli toiminut Venäjällä viisi vuotta, valta oli vaihtunut useita kertoja, hallitusmuoto oli vaihtunut, valtakunnan rajat olivat vaihtuneet, maan nimi oli vaihtunut ja tankit olivat olleet kaduilla kaksi kertaa. Sinä aikana Stocka oli ollut kiinni yhden päivän.”

Voisi ajatella, että Suomi on normaaliuden perikuva nopeasti muuttuvaan Venäjään verrattuna. Simon Ollus oli kuitenkin päinvastaisella kannalla: ”Suomi ei ole normaali markkinatalous, vaan Venäjä on. Me elämme lintukodossa, jossa korrup-tiota ei ole, viranomaisiin voi luottaa ja hommat toimivat. Suurin osa maailman markkinatalouksista, Aasiassa ja Afrikassa esimerkiksi, muistuttaa paljon enemmän Venäjää.”

Pekka Tuominen

Finnairin toimitusjohtaja Jukka Hienonen korostaa, ettei asioita kannata tehdä rahan vuoksi.

VIRALLINEN TOTUUS

IINA KAINULAINEN
TKY:n hallitus,
Kansainväliset asiat

MAKSUTTOMAN KOULUTUKSEN PUOLESTA

Kansanedustaja **Arto Satonen** teki kesällä lakialoitteen, jossa esitettiin lukukausimaksuja EU/ETA-maiden ulkopuolisille tutkinto-opiskelijoille. Satonen ehdotti, että lakia muutetaan ja lukukausimaksut astuisivat voimaan 1.8.2008.

Suomeen tutkintonsa suorittamisen jälkeen töihin jääneillä olisi oikeus vähentää koko lukukausimaksunsa viiden vuoden aikana verotuksessa. Näin halutaan saada ulkomaiset opiskelijat jättämään Suomeen valmistumisensa jälkeen.

Lukukausimaksujen suuruudeksi on esitetty 3500 – 12 000 euroa per lukuvuosi riippuen yliopiston päätöksestä. Verovähennyksen rinnalle luotaisiin stipendijärjestelmä, jolla mahdollistettaisiin kehityksistä tulevien köyhien ja lahjakkaiden oppilaiden opiskelu Suomessa.

Lukukausimaksu-keskustelu ei ole uusi juttu, vaan siitä on jautettu jo useamman vuoden ajan. Usein esitetään, että lukukausimaksut olisivat helpotus korkeakoulujen rahoitusvajeeseen ja nii-

den kustannuksella saataisiin kehitettyä englanninkielistä opetusta. Samalla suomalainen koulutusjärjestelmä voitaisiin kehittää vientituotteeksi.

Totuus on, että tällä hetkellä koko Suomessa on noin 1500 tutkinto-opiskelijaa EU- ja ETA-maiden ulkopuolelta. Jos kaikki maksaisivat 10 000 euron suuruisia lukukausimaksuja, olisi se vuodessa 15 miljoonaa euroa.

Yliopistojen koko 1,4 miljardin euron rahoituksessa 15 miljoonaa euroa on kuin pisara meressä. Lisäksi summa on varsin teoreettinen, sillä siinä ei ole otettu huomioon kuluja, joita systeemin ylläpito tuottaisi.

Lakialoitteessa puhutaan korkealaatuisesta suomalaisesta koulutuksesta. Teknillisessä korkeakoulussa opetus on mielestäni hyvää mutta paljon täytyy vielä tehdä ennen kuin TKK voi alkaa perimään maksua koulutuksesta.

Konkreettinen esimerkki on oppilas-opettaja-suhde, mikä Suomessa tekniikan alalla on 21 mutta hyvissä kansainvälisissä

yliopistoissa 8-10. Suomalaiset yliopistot eivät ole pärjänneet kansainvälisissä vertailuissa. Ennen kuin opetuksesta aletaan periä maksuja, tulisi opetuksen laatu ja tukipalvelut pistää vientituote-kuntoon.

Lukukausimaksuja on perusteltu myös sillä, että suomalaisen koulutuksen kiinnostavuus lisääntyisi. Millä ihmehen perusteella ihminen haluaa maksaa tuotteesta jos sen voi saada ilmaiseksi? Vuonna 2005 tehtiin ulkomaalaisille tutkinto-opiskelijoille kysely ”If I had to pay I would require value for my money, A Study on Foreign Degree Students in the Universities of Helsinki, Tampere, Turku, Jyväskylä and Helsinki University of Technology”.

Kyselyn mukaan 60 % vastanneista opiskelijoista ei olisi valmiita maksamaan opinnoistaan. Niistä, jotka voisivat maksaa opinnoistaan, kolme neljänestä ilmoitti olevansa valmis maksamaan alle 1000 euroa vuodessa. Eniten vastustusta opintojen maksullisuus herätti aasialaisissa opiskelijoissa, joista peräti 67 % ilmoitti, ettei ole valmis maksamaan koulutuksestaan Suomessa.

Julkisessa keskustelussa on usein nostettu esiin juuri aasialaiset opiskelijat potentiaalisena ryhmänä, jolle suomalaista korkeakoulutusta olisi helppo kaupata ja jolta maksuvalmiutta löytyy. Selvityksen tulokset osoittavat kuitenkin selkeästi, että valtaosa nykyisistä maassamme opiskelevista aasialaisopiskelijoista ei olisi valinnut suomalaista korkeakoulua, mikäli opinnot olisivat maksullisia.

Maksuton koulutus ei ole enää itseisarvo. Toivon todella, että päättäjistä löytyy hitunen järkeä ja koulutus pysyy edelleen maksuttomana kaikille opiskelijoille. Korkeakoulut painivat rahoitusvaikeuksissa mutta lukukausimaksut eivät ole ratkaisu ongelmaan. Lukukausimaksuilla voidaan saada aikaan vain ulkomaalaisten opiskelijoiden häviäminen ja sitten voimmekin heittää hyvästit ulkomaalaiselle, osaavalle työvoimalle.

Äpy-Kyykkäliiga pokshti käyntiin

TIISTAINA 17.10. PITKÄN odottelun jälkeen Äpy-Kyykkäliiga lähti jälleen käyntiin. Syksyisellä Miinusmaaksi nimetyllä kyykkäkentällä kävi jälleen tuttu hälinä, kun kiltujen joukkueetittelivät paremmuudestaan. Kannustus-huudot, heittoihin liittyneet sepporätymäiset karjaisut sekä puisten välineiden kalahtelu herättivät varmasti huomiota myös ohikulkijoissa, eikä syyttä.

MITÄ TÄMÄ KYKKÄ sitten on? Kyykkä on vuosisatoja vanha karjalainen peli jossa heitetään vajaan metrin mittaisella puumailalla eli *kartulla* puupalikoita eli *kyykkiä* pois vastajoukkueen heittöneliöstä.

Kirjailija **I.K. Inha** kirjoitti 1894 Vienan karjalasta keräämissä tiedoissaan pelin olevan väistymässä ”vanhuut-taan” ja, että se tunnetaan vain syrjäkylissä. Heimosotien jälkeen Suomeen siirtyneet Vienan ja Aunuksen siirtolaiset pelasivat kyykkää kesäjuhliin. Sittemmin Karjalan Sivistysseura alkoi vaalia kyykkäperinnettä ja kyykkä sai viralliset säännöt.

Nyttemmin lajin kattojärjestönä toimii Suomen Kyykkäliitto ry. Opiskelijat ovat ottaneet lajin jostain syystä omakseen ja etenkin teekkarien keskuudessa kyykkä on suorastaan legendaarinen laji. Lajissa yhdistyvä tarkkuus ja voima ovat varmasti houkutteleet aina. Taitaapa suosittu mökkipeli mölkkykin olla jonkin sortin kyykkäjohdannainen. Ikävä kyllä jokavuotisen Akateemisen MM-Kyykän mestaruus on useimmiten karannut jonnekin Otaniemien ulkopuolelle.

OTANIEMESSÄ KYKKÄPERINTEET ovat vanhat.

Luultavasti maalta muuttaneet opiskelijat ovat tuoneet lajin mukanaan ja näin sivi-

täneet paikallisia. Parikiloinen ja metrin mittainen karttu on myös varmasti ollut erinomainen turvaväline itäisen satamakaupungin snägärijonoissa.

Polyteekkarien Kyykkäseura Pölkky on ollut lajin oma alayhdistys TKY:llä ja killoista etenkin Maanmittarikilta Otaniemen Jyllääjineen on ollut maineikas kyykkäperinteen vaalija.

Parin vuoden ajan lajin profiilia on nostanut vappujulkaisu Äpy. Hankkeen puuhamiesten mukaan omalle kentälle oli selvä tilaus ja kyykkä lajina on ollut turhan tuntematon etenkin nuorempien opiskelijaryhmien keskuudessa. Kenttä saatiin järkättyä hyvälle paikalle beach volley –kentän viereen ja kyykkävälineet hankittiin etelä-karjalasta.

TOISTA KERTAA JÄRJESTETTÄVÄ Äpy-Kyykkäliiga on tällä hetkellä Otaniemen virallisista mestaruusturnauksista. Hallitseva mestari on Tietokilta, jonka päänahkaa yhdeksän muuta osallistuvaa kilttaa havittelee. Turnauksen järjestäjä kuntoneuvos **Ensio Kartutsalo** kertoo että kiltujen määrä rajattiin kymmeneen sarjajärjestelmän selkiyttämisen vuoksi.

Rannalle jääneiden kiltujen ei kannata olla huolissaan, sillä Kartutsalo lupaa talvelle toisen turnauksen sikäli mikäli kiinnostusta riittää. Lisäksi kyykkävälineitä ja Miinusmaa-kenttää saa kuka tahansa käyttää vapaasti Äpyn kustannuksella Sihteeristön TJ-urheilukaapista lainattavilla avaimilla.

ÄPY-KYKKÄLIIGAN SIVUT löytyvät osoitteesta <http://www.apy.fi/kyykka.htm> ja kyykkäaiheet kysymykset voi esittää osoitteeseen kyykka@apy.fi
Pekka Virtanen

Äpy-Kyykkäliiga (tilanne 18.10.)

Lohko A	O	P
PJK	3	9
SIK	2	3
VK	2	2
AS	1	0
Athene	2	0

Lohko B	O	P
TiK	0	0
MK	0	0
KK	0	0
FK	0	0
Prodeko	0	0

Vallan kahvilla

MATTI KURONEN
Espoolainen
kaupunginvaltuutettu

WeeGee Ruusuvuoresta Rosbergiin

Polyteekkarimuseon asema Tapiolan suuralueen hienoimpänä museona on vakavasti uhatuna. Huomattavan paljon mediassa rummutettu WeeGee-talo on nimittäin nyt avattu. Viisi museota sekä kuusi muuta toimijaa odottavat kävijöitä, oppijoita, lainaajia, ihmettelijöitä ja miksei vaikka jouluostosten tekijöitäkin. Talon tilat ovat myös kaupunkilaisten vuokrattavissa ja kaupunginmuseon esineistö osin jopa lainattavissa, jos lainaajan tarkoituksena on riittävän ylevä.

Espoon kulttuuritarjonta on aina, sijainnista johtuen, joutunut miettimään suhdettaan pääkaupungin tarjontaan. Kun Espoosta nopeimmillaan vartissa pääsee Kansallisteatteriin tai Kiasmaan, ovat oman kaupungin kulttuurilaitokset joutuneet erikoistumaan eikä laitostumista ole päässyt tapahtumaan.

Siltikin nyt saman katon alle koottu tarjonta on hyvä asia. Espoon modernin taiteen museo EMMA on jo sellaisenaan Suomen suurin museo ja sen lähes neljäntuhannen teoksen kokoelma sopiva sekoitus lahjoituksena saatua Saastamoisen kokoelmaa sekä kaupungin omia hankintoja. Suuri massa luo myös entistä suurempaa kiinnostusta ja museot on mahdollista nähdä yh-

dellä lipulla.

Kuten kaupunkivetoisia hankkeita aina, on myös WeeGeetä kritisoitu siitä, että siihen palaa kaupunkilaisten veroeuroja kohtuuttoman paljon. Talo on suojelukohde, joten sitä ei missään nimessä olisi voinut purkaa ja se sijaitsee Tapiolan rakennuskantaan nähden hyvin keskeisellä paikalla.

Kun salibandyn pelaajat siirtyivät muualle, olisiko vaihtoeh-tona ollut kenties jättää talo tyhjilleen? Nyt tehty ratkaisu oli itse asiassa hyvin edullinen, remontoiti kokonaisuudessaan maksoi vain noin tuhat euroa neliömetriä kohden. Uuden rakentamisen kustannukset olisivat olleet vähintään kolminkertaiset.

Länsimetron valmistuttua Tapiola sijaitsee pääkaupunkiseudun rakenteissa entistä helpommin saavutettavalla paikalla. Raidejokerille kaavailtu reitinkin kulkee WeeGeen viereltä Pohjois-Tapiolan ja Leppävaaran suuntaan. Kamppikeskeinen seutu on muuttumassa entistä enemmän verkostorakenteiseksi - hitaasti mutta varmasti.

Otsikko kaivannee vielä selityksen: arkkitehti **Aarno Ruusu-vuori** suunnitteli talon, kuten varmasti monet tietävät. **Keijo Rosbergin** liittyy taloon, Suomen lelumuseossa on nimittäin laaja paperinukkekoelma, jossa viikkokäs formulakuskikin on edustettu.

KUKA KETÄ HÄ ???

Maija Tiitinen on edennyt järjestötoiminnassa mallikkaasti ilman partiotaustaa

SYKSYLLÄ 2006 TKY:N sihteeris- tössä on aloittanut työskentelyn moni uusi työntekijä. Yksi heis- tä on järjestösihteeri, 25-vuotias Mikkelistä kotoisin oleva kemi- antekniikan opiskelija **Maija Tii- tinen**. Järjestöasiat ovat hänes- tä mielenkiintoisia, koska TKY: n järjestökenttä on laaja. TKK: lla Maija opiskelee n:tä vuotta - no kuudetta, jos joku välttämättä haluaa tietää.

Mitä järjestösihteeri tekee?

Mun hommiin kuuluvat kerta- vuokrattavat tilat sekä yhdistyk- sille vuokratut tilat: kerhohuo- neet ja varastot. Ylipäänsä kaik- ki yhdistyksiin liittyvät asiat. Is- tun esimerkiksi sääntötoimikun- nassa sihteerinä. Autan yhdistys- ten perustamisessa, syksyllä olen auttanut muutaman purkautumi- sessakin.

Miten päädyit nykyiseen teh- täväsi?

Edellinen nakki oli päättymäs- sä ja **Jutta Lindqvist**, armas edel- täjäni ympär puhui hakemaan järjestösihteerin pestiä. Myös hal- lituksen pesti olisi kiinnostanut, mutta tulin siihen tulokseen, että olen tehnyt tarpeeksi vapaaehtois- työtä, joten palkallinen työ kiin- nosti enemmän. Lähdin myös ha- kemaan haasteita.

Viime vuonna olit fuksima- juri. Olet ollut monessa muka- na.

Kemistikillassa olin pr-vastaa- vana, eli hoidin killan sponsori- sopimukset. Olen ollut killassani myös iso-henkilönä, fuksikaptee- nina sekä puheenjohtajana. Tällä hetkellä istun myös edunvalvon- taosastossa, jolle ei tänä syksynä ole riittänyt aikaa. On tylsää kun jaostolle, jossa on mukana, ei ole aikaa.

Mikä järjestötoiminnassa

viehättää?

Olen ollut teinistä pitäen yh- distyshenkilö, joten oli luonte- vaa lähteä yhdistystoimintaan mukaan täällä TKK:llakin. Mut- ta mulla ei ole partiotaustaa, mi- kä puolella järjestöihmisistä on! Järjestöhommissa pätee sanonta: nälkä kasvaa syödessä.

Mihin pyrit työssäsi?

Toivoisin olevani palveluhenkilö, tahtoisin että yhdistykset otta- vat rohkeasti yhteyttä. Olisi mu- kavaa jos TKY pystyisi tukemaan yhdistyksiä muutenkin kuin ja- kamalla toiminta-avustuksia ja

vuokraamalla tiloja. Mielelläni ottaisin myös palautetta vastaan siitä minkälaisia koulutuksia yh- distykset toivovat TKY:n järjestä- vän yhdistystoimijoille.

Onko jäsenistön mielestäsi helppo ottaa yhteyttä sihteeris- tön työntekijöihin?

Mä vähän luulen, että me ol- laan kaukana. Ylioppilaskunta on kasvanut niin suureksi, että killat ja omat yhdistykset koetaan lä- heisemmiksi. Ei voida puhua nor- sunluutornista, mutta jotenkin me ollaan sihteeristössä tavoitta- mattomissa. Ihmiset eivät oikein

osaa tulla kysymään. Sihteeris- tössä töitä tehdään kuitenkin juuri jäsenistöä varten.

Mitkä ovat järjestösihtee- rin luottokamat?

Kalenteri, puhelin, avaimet ja lompakko. Ja korvakuulok- keet! Siksi koska mulla on pu- helimessa radio. Mä tulen hul- luksi jos pitää istua bussissa ja mulla ei ole musiikkia mukana.

Mikä esine tai asia sihtee- ristöstä puuttuu?

Tavallaan sieltä puuttuu ka- malan paljon ja toisaalta sieltä ei puutu mitään olennaista.

Sinne pitäisi saada mukava paikka minne työntekijät voi- sivat mennä juomaan kahvia ja rentoutumaan. Keittiö on lii- an ahdas ja neuvotteluhuoneet yleensä käytössä. Tilaa pitäisi

olla runsaasti.

Rentoutumistilassa olisi mu- kavat sohvut, jotka olisivat jota- kin pehmeää materiaalia – mutta ei nahkaa. Sohvat voisivat olla jo- tain piristävää väriä, vaikka kirk- kaan punaista! Lisäksi tilassa pi- täisi olla iso sohvapöytä, tilan pi- täisi olla virikkeellinen: kivoja kuvia seinällä, ei kopioita klassi- koista.

Kenties jonkun nuoren tai- teilijan töitä?

Joo, jotain semmoista. Ja sitten siellä pitäisi olla luettavaa, hömp- pä-pömpä lehtiä. Jotain muuta kuin Polyteekkari, *Ylioppilasleh- ti*, *Helsingin Sanomat* tai *Suomen Kuvalehti*. Naistenlehtiä. *Aku Ankkakin* on niin tylsä.

Johanna Mitjonen

Persoonallisuustesti

Pitäisikö Polyteekkarissa julkaista juttu turvaseksistä?

Miksi? Aikuisille ihmisille! Ei mun mielestä tarvitse. Mä olen ainakin kyllästynyt valistukseen jo yläasteella.

Mikä eläin olisit?

Tämä on inhottava, koska tähän olisi niin monta vaihtoehtoa. Toi- saalta olisi niin ihanaa olla laiskainen ja nukkua 18 tuntia päivässä. Mutta toisaalta olisi kivaa olla leijona, olla savannilla ja juosta hir- veän kovaa. Tai sitten voisin olla valas tai delfiini, koska vesi on ihan mun lempi juttu. Mutta en mä tiedä kuinka imartelevaa on, jos ha- luua olla valas...

Kerro vitsi.

Mä vihaan näitä! Viimeksi Polyteekkarin haastattelussa kerroin professorivitsin: Mikä on professorin painajainen? – Dipaton tam- mikuu.

Miten pysäyttää ilmastomuutos?

Yksityisautoilu kuriin. Mä uskon yksittäisen ihmisen valintoihin: kierrättäkää ja säästäkää energiaa. Turhat valot pois, tietokone kiinni välillä ja huonelämpö alhaisemmaksi.

Pidätkö hevosista ja ratsastamisesta?

Joo! Mä olen ratsastanut kuusi vuotta. Olin alle kouluikäisenä pik- kuveljen kanssa ponitallilla ja kerran kävi niin, että menin vähän liian kovaa kurvissa ja kaarteessa putosin. Tuntui hölmöltä katsoa pudonneena, kun poni vaan jatkoi kulkuaan pitkin uraa.

KIRJOJEN POISTOMYYNTI

TKK:n pääkirjaston perinteinen

kaksoiskappaleiden kirpputori pidetään

6.11.2006

kirjaston aukioloaikoina

(ma-pe

8.00-21.00,

la 9.00-16.00).

Tervetuloa tekemään löytöjä !

TKK tiedottaa

www.tkk.fi/nyt
viestinta@tkk.fi

Tukea ja sparrausta opintojen lop- pumetreille

– Haku TKK:n vuoden 2007 opiskelijameto- rointiin käynnissä!

Lähestyykö valmistuminen, mutta tulevaisuus ja työelämään siirtyminen mietityttävät? Voisi- ko keskusteleminen valmistuneen, alalla jo jon- kin aikaa toimineen alumnin kanssa olla hedel- mällistä? Mentoroinnilla tarkoitetaan keskuste- lukumppanuutta sekä tukea, jota osaava ja ko- kenut senioriasemassa toimiva henkilö antaa kehityshaluiselle nuoremmalle henkilölle. Opiskelijamentoroinnissa mentoreina toimivat TKK:n entiset opiskelijat, alumnit. Mentorointi- ohjelma kestää kalenterivuoden ajan, jonka ai- kana mentoritava opiskelija ja mentorina toi- miva alumni tapaavat noin kuukauden välein. Lisäksi ohjelmaan kuuluu kaikille ohjelmaan osallistuville yhteisiä seminaareja. Mentoroi- ta-

viksi voivat hakea kaikki TKK:n perusopiskeli- jat, jotka ovat suorittaneet vähintään noin 200 opintopistettä.

Haku aika vuoden 2007 ohjelmaan päättyy 31.10.2006. Lisätiedot ja hakuohjeet: www.rekry. tkk.fi / www.uraverkko.net/fi/index.php/opiske- lijamentorointi/ sekä TKK:n Alumnitoiminta, No- ra Rahnasto, puh. 451 4675/ alumni@tkk.fi.

Urheilukoulu teekkareille Otahallissa

TKK ja Espoon Tapiot järjestävät yhteistuumin urheilukoulun teekkareille Otahallissa. Alo- tamme keskiviikkona 1.11 klo 9.00. Urheilukou- lussa käydään läpi muutamia yleisurheilulajeja, myös osallistujien toivomusten pohjalta. Jokai- nen harjoituskerta sisältää lajiopetuksen kun- to-osuuden, venyttelyä, alku ja loppuverrytte- lyt. Lajitutustumisen tarkoituksena on löytää lajeista elementtejä, joilla yleisurheileminen tulee hauskemaksi ja motivoivammaksi - em- me yritä rikkoa Suomen emmekä maailman en- nätyksiä. Urheilukoulun vastuuvetäjänä on ar- vostettu ja maailmallakin tunnettu otteluval- mentaja Mika Järvinen. Urheilukoulun harjoi-

tuskerrat ovat 1.11,8.11,15.11,22.11,29.11,13.12. Keskiviikkoisin klo 9.00–11.00.

Urheilukoulun Teekkarihinta on 25 euroa. Il- moittautu nyt heti ja varmista paikkasi syksyn uutuudessa - Urheilukoulussa.

Ilmoittautumiset osoitetietoineen Jouko Miih- kiselle, 09-4512054, jouko.miihkinen@tkk.fi, Lisätiedot: Mika Järvinen-valmentaja,mika.jar- vinen@espoontapiot.fi, p.040556585

Kurs i vetenskapligt skrivande

Nu ordnas en språkkurs för svenskspråkiga stu- derande i Otnäs. Under kursen har du möjlighet att få språkstöd för skrivandet av t.ex. kursup- pgifter och arbeten. Utveckla din förmåga att skriva vetenskapliga texter på svenska! Kur- sen består av 5 träffar i Otnäs och inleds fredag 3.11.2006 kl. 13.15. Anmälan och mer info på si- dan www.sprakalliansen.fi.

På Språkalliansens webbplats hittar Du också information om övriga språkkurser för svensks- pråkiga studerande som arrangeras vid Helsing- forsregionens svensk- och tvåspråkiga universi- tet.

Mieli- hyvää

LEIVÄN PÄÄLLE

Mikä motivoi opiskelijoita

tekemään työtä palkatta?

Teekkareista saa olla montaa mieltä. Houkuttelevaa stereotypiaa kaljaa ryystävistä apaattisista kotonan istujista vastaan on kuitenkin triviaalia todistusaineistoa. Teekkari maailmassa nimittäin valmistetaan ja esitetään suuria teatteriproduktioita, vaikutetaan päivänpolitiikkaan, harrastetaan ilmailua, lauletaan suuria teoksia Suomen parhaiden ammattiorkesterien kanssa, tanssitaan kansantansseja, järjestetään kansainvälisiä opiskelijakonferensseja ja otetaan kantaa koko ylioppilaskunnan voimin.

Nämä teot eivät tee itse itseään. Niiden takana on ihmisiä, jotka haluavat tehdä sen kaiken – ilmaiseksi.

Joillakin otaniemeläisten tempauksilla on jopa ulkopuolisen silmää viehättäviä tuloksia. Onko niiden takana uhrautumista ja epäitsekkyyttä, jotka pyörittävät upeaa teekkaritoi-

mintaa ja mahdollistavat mahdollottoman – vai vain opiskelijoiden hauskanpitoa ja mielihyvän etsimistä? Yksi asia on selvä: niiden eteen nähdään valtavasti vaivaa ja uhraudutaan.

Itsekkyyks on vapaaehtoispuuhissa varsin monimutkainen teema. Yhteisen hyvän eteen annettu suuri työpanos toki viestittää halua tehdä hyvää omaa napaa laajemmalle yleisölle. Kuitenkaan maailmanparantaminen ei ole täysin validi vaikutin, kun keskiössä on kaikkien osapuolten hauskanpito tässä ja nyt. Milloin uhrautuminen kannattaa? Ja mikä motivoi puuhaamaan palkatta pitkäjänteisesti yhteisön eteen? Kysytään aktiiveilta.

Puunjalostustekniikan opiskelija ja **Kristiina Laine**, 23, ei epäro i antaa aikaansa Teekkarispekseille. Hän suorastaan hämmennytti miettiessään motiivejaan palkattomaan puurtamiseen. ”Kun pääsin mukaan näyttelemään, se oli jotain uskomattoman hienoa. Se ei millään lailla tuntunut työltä, vaan harrastukselta ja hauskanpidolta.” En-

simmäisen vuoden jälkeen poisjäämistä ei oikeastaan edes tullut mietittyä. ”Huomasin, miten hieno yhdistys Speksi on. Ihas-

*Mitä
aktiivisuudesta saa?
– Kiksejä!*

tuin koko organisaatioon, sen toimintaan ja sen ihmisiin.”

Kristiina aloitti speksin eteen puuhaamisen muutama vuosi sitten mennessään improkurssille. Hänet valittiin näyttelemään, ja seuraava kevät vierähti siivillä speksin lomoissa. Kevään jälkeen hän lähti mukaan Elospeksiin näyttelemään ja maskeeraamaan.

Nyt Kristiina toimii Teekkarispeksin

hallituksessa varapuheenjohtajana. Hänen vastuullaan on Otaniemen sisäinen markkinointi ja rekrytointi. Välillä puuha vie kokopäiväisesti aikaa, välillä voi ottaa rennosti. Tämä on tyypillistä vapaaehtoistyölle – tunteja ei lasketa eikä niitä juuri voi ennustaa etukäteen.

Kristiina ei tunteja mietikään. Mutta mikä sytytti hänessä kipinän antamaan aikansa Teekkarispekseille vielä oman hauskan näyttelijäkeväensä jälkeenkin? ”Oma kokemukseni oli niin positiivinen. Halusin päästä antamaan niitä elämyksiä myös muille.” Kristiina vakuuttaa saavansa ja oppivansa panoksestaan niin paljon, ettei sen antamista kyseenalaista. ”En ole koskaan edes ajatellut tätä työnä.”

Ilmiömme ja puhtaan harrastamisen välillä kuitenkin on ero: vapaaehtoispuurtamiseen liittyy vastuu yhteisöä kohtaan. Ja se vastuu ei ole mikään pieni, vaan yhteisesti äännetömästi hoettu mantra ja yhteisön olemassaolon oikeutus. Vaikka usein onkin kivaa, töitä ei voi jättää tekemättä silloin kun ei olekaan.

Väsyttääkö Kristiinaa koskaan tehtävänsä? ”Työ on todella kausitaista. Joskus on rankkaa, kuten esimerkiksi syksyllä fuksien tullessa. Ja näyttelijäkeväänä oli harjoituksia kuusi kertaa viikossa. Se oli melkoisen intensiivistä.”

Vapaaehtoistyökärpänen harvoin puree vain kerran. Yhdessä paikassa aktivoituvat osaavat harvemmin vain istua ja ihmetellä muualakaan. Kristiina on antanut sydämensä Speksin lisäksi Puunjalostajakillalle: hän on toiminut apuemäntänä, emäntänä ja ISO-henkilönä ja päätoimittaa nyt kiltalehteä.

Miksi tämä kaikki? Mitä aktiivisuudesta saa? ”Kiksejäl”, Kristiina ampuu hetkeäkään miettimättä ja lisää: ”Myös ystäviä, hyviä sosiaalisia kontakteja.” Onko varapuheenjohtaja koskaan kaivannut rahamääristä palkkaa? ”Ei ole tullut edes mieleen.”

Palkkoja on moneksi. Yhdistyksissä vapaaehtoisesti toimimisessa ne liittyvät usein hauskampidon ohessa pieneen mielihyvään tietyn aseman saavuttamisesta. Kun on pitkään puurtanut kerhon eteen, saattaa päästä istumaan hieman isommalle pallille kuin novii- sit. Kaikille ei kuitenkaan neste kohoa hatuun. Teekkari **Kalle Kollin**, 24, on istunut Automaatio- ja systeemitekniikan killan hallituksessa ja hoitanut yhden kiltamaailman työläimmistä pesteistä: fuksikapteenin tehtävän. Nyt Kalle on ISO-henkilö.

Kallen ura AS-killassa alkoi emännän ja isännän apuna eli paikallisin termein smurfina. Sen jälkeen yhteisön eteen tuli annettua panosta dokumentoijana, kolmen vuoden ajan ISO-henkilönä ja hallituksessa fuksikapteenina. Miksi Kalle haluaa yhä olla ISO?

Motiivi nöyrään ja palkattomaan työnte- koon on selvä. ”Fuksina tunsin olevani niin tervetullut, että halusin pistää sitä eteenpäin. On yhteisön velvollisuus saada uudet jäsenet tuntemaan olonsa tervetulleeksi. Se lähtee aina siitä, että yksilö tekee parhaansa,” Kalle selittää näkemystään.

Mitä kilta-aktiiviuudesta saa? ”Kavereita olen saanut ihan hirveästi.” Kalle ei niele provosoi- via kysymyksiä ilmaiseksi työskentelemisestä. ”Ei tämä nyt materiaalisestikaan täysin palka- tonta työtä ole – joskus saa ilmaisia sitsejä.”

Aktiiviksi ryhtyminen on harvoin kutsumusta tai aina edes tietoinen valinta. Usein kaikki alkaa sattumasta. Kalle päätyi kiltatoimin- taan kaverin ehdotuksesta, ja pikku hiljaa hyvien kokemusten karttuessa toimintaan jäi kiinni. ”Sain virtaa siitä, että se oli niin hauskaa. Alkuun motiivi oli vain akuutti hauska. Myöhemmin tuli tunne, että haluan antaa panoksen sille hienolle asialle, jollaiseksi kilta on sydämessäni muodostunut.”

Kun hauskampidon seuraksi tulee vastuu- tehtävissä myös työläitä tehtäviä, motiivit pi- tää kerrata itselleen uudestaan. Voisihan ai- kansa käyttää palkallisessakin työssä. Kallea veivät eteenpäin kiehtovat haasteet. ”Fuksi- kapteenin tehtävien työläys jopa kiinnosti mi- nuu, ei pelottanut.”

Kyseenalaistaako Kalle koskaan killan eteen kaikkensa antamista? ”Parina rankkana aamuna on miettinyt, onko tässä mitään jär- keä. Mutta kun on silmänsä auki saanut, on taas muistanut miksi.” Mitä yhdistyksessä aktiivina toimimisesta sitten oppii? Kallella on vahva näkemys omasta oppiannistaan: vaati- mattomuutta. Hyvä on – sitä oppiantia ei sovi tämän ISO-henkilön kohdalla kiistää.

Tietoliikennetekniikan opiskelija **Markku Rämöä**, 24, ei kilta vie- nyt mukanaan – vaan kuoro. Viisi vuotta aherrustaan sekakuoro Do- minantelle antaneelle kuoroaktiiville palkkio työstä on lavalla laulaminen.

Markun ura Dominanten parissa on seu- rannut lumipalloeefktiä. Hän lähti ensin kan- tamaan korttaan kekon kuoron tilpehööri- vastaavana, sitten mystisenä tonttuna, sitten musiikkilautakunnassa basso-stemman vis- kaalina, ja päätyi hoitamaan puheenjohtajan virkaa vuoden 2005. Puheenjohtajuuden jäl- keen Markku toimi jälleen bassoviskaalina ja tämän vuoden syyskuusta lähtien kuoron va- ralaulunjohtajana, jonka tehtävänä on tuura- ta johtaja **Seppo Murtoa** tämän ollessa pois- sa paikalta.

Mikä on Markun motiivi aikansa antami- seen? ”Kaikki lähti alkuvuositani kuorossa. Kun tulin Dominanteen, en ymmärtänyt, mi-

ten tällainen iso upeaa jälkeä tuottava koneis- to pyörii. Oli todella inspiroivaa, miten pal- katon vapaaehtoisjoukko saa homman toimi- maan tällaisella kunnianhimolla ja korkeilla tavoitteilla.”

Intohimon ja uhrautumisen kohteeksi valikoituu usein sattuman kautta juu- ri tietty yhteisö. Miksi se on Markulle juuri kuoro? ”Musiikki on vain minul- le niin tärkeää.” Markun arvostus kuoroaan kohtaan on valtavaa, eikä sen eteen työsken- telemistä ole tullut kyseenalaistettua. ”Täytyy tiedostaa, ettei tällainen organisaatio vain voi- si toimia ilman vapaaehtoistyötä. Itse järkeilen asian niin, että tämän ansiosta saan laulaa Do- minantessa.”

Markkua ei häiritse palkattomuus. Hänestä se on oleellinen osa sitä, mistä on kyse. ”Ei täl- lainen voisi toimia rahallisin palkkioin. Palkat eivät parantaisi organisaation toimintaa mil- lään tavalla,” Markku uskoo.

Varalaulunjohtaja vaikuttaa varsin tyytyväi- seltä osaansa. Eikö koskaan harmita ja tee mieli kyseenalaistaa? ”No silloin kyllä harmittaa, jos saa negatiivista palautetta sellaisilta, jotka eivät itse anna paljoa Dominantelle. Mutta niitäkin kommentteja pitää oppia kestämaan.”

Kun antaa paljon, haluaa yleensä jo- tain. Edes teekkarien yhteisöllisissä tempauksissa ei voida puhua äi- dinrakkauden kaltaisesta pyyteet- tömyydestä. Kun on antanut kaikkensa, use- an vuoden ajan, antaumuksella, rakkaudella yhteisöä kohtaan – mitä jää käteen? Puhutaan katkeroitumisesta.

Kalle on nähnyt paljon varottavia esimer- kejä. Hän on kuullut purnaamista siitä, miten jokin luottamustehtävä vei koko elämän ja nyt hatuttaa. ”Aina yhteisöissä on kourallinen ih- misiä, jotka ovat olleet aiemmin aktiivisesti mukana toiminnassa ja ovat nyt hieman kat- keria.”

Markkua mietityttää katkeroituminen. Hä- nen mielestään katkeroituminen ei tule siitä, että ei saa palkkaa, vaan siitä, että kokee aliar- vioimista. ”Aina silloin tällöin joltakin puut- tuu hieman pelisilmää tekijöitä arvostellessa. Pitää vaan varautua siihen, että joskus joku sa- noo pahasti.”

Kristiinakin tiedostaa ongelman, mutta ei koe sitä uhkana itselleen. ”En ainakaan pel- kää katkeroitumista nyt.” Hänen suojansa on- kin tehokas. ”Saan tästä tässä ja nyt niin pal- jon.” Kenties vapaaehtoisraatamisessa avain onneen onkin muistaa pitää niin paljon kiva- a, ettei jälkikäteen vaan voi kaduttaa.

Kallen, Kristiinan ja Markun kalta- sia löytyy opiskelijoiden joukosta kasapäin. Mikä yhdistää vapaaeh- toisesti puurtajia? Kolme esimer- kiahertajan kohdalla yksi asia on ainakin sel- keä: kaikki tekevät yhteisönsä eteen niin pal- jon, sillä ovat saaneet siltä niin paljon. Heitä yhdistää myös valtava arvostus edustamaansa yhteisöä kohtaan. Yhteisö on jotain niin hie- noa, että jo sen olemassaolo on oma palkkan- sa.

Vaihtaisivatko tekijät nykyistä palkatonta työtään normaaliin palkkaduuniin? Markku on miettinyt asian itselleen selväksi. ”Jos pitää vali- ta kiva homma tässä ilman palkkaa tai vähem- män kiva palkallinen työ, valinta on selvä.”

Teekkarimaailman urotekoja tekevät siis ahkerat puurtajat, joilla on hauskaa. Miten kätevää ja taloudellista! Houkutusta aasinsil- tamaiseen sanomaan ei voi vastustaa. Toissa- viikon maanantaina opiskelijat kokoontuivat Helsingin kaduille vaatimaan korotusta opin- totukeen. Hyvät päättäjät, ei hätää – teekka- ritoiminta tarjoaa vaihtoehdon maalliselle hy- vinvoinnille. Ei sitä voita ole pakko saada lei- vän päälle: meille näyttää riittävän mielihyvä ja pyhä teekkarihenki.

Annu Nieminen

Disneylandista Dubliniin

Mikä saa sadattuhannet ulkomalaiset tulemaan Irlantiin?

TÖISSÄ IRKUISSA-sarja

SUURIN OSA TULEE Irlantiin työn perässä, ja etenkin Itä-Euroopasta jonotetaan paremmille palkkoille.

Usein muualta Euroopasta tulevia houkuttaa kansainvälinen kokemus, seikkailunhalu tai pakeminen. Joukkoon mahtuu erilaista elämää etsiviä peräkammarin poikia ja etenkin naisten keskuudessa on tuttu kaava, että maahan on päädytty eron seurauksena.

On myös niitä, jotka jäävät yksinkertaisesti koukuun, kuten tuleva KTM **Katri Mäkilä**, 24. Katri liittyi noin tuhannen Irlannissa asuvan suomalaisen joukkoon kesän ajaksi suorittaessaan työharjoittelunsa Suomen suurlähetystössä Dublinissa. Turku-laista nuorta naista ei tulla valmistumisen jälkeen hetkeen Suomessa näkemään, sillä matkailu on vienyt hänet mennessään.

KESÄN ALUSSA TURUN kauppakorkeakoulun opiskelija Katri Mäkilä pakkasi laukkunsa ja saapui Dubliniin edessään kolmen kuukauden työharjoittelu Suomen suurlähetystössä. Paikan Katri oli löytänyt selaillessaan opiskelupaikkansa internet-sivuja vuoden alussa, mutta Irlanti ei suinkaan ollut sattumanvarainen valinta.

Ulkomailla vaihdossa ja töissä ollut Katri oli matkojensa aikana tutustunut myös irlantilaisiin ja kiinnostus heräsi kovin kehua maata ja tämän pääkaupunkia kohtaan. Tuttaviensa innoittamana hän teki kandidaatin tutkielman kelttiläisestä tiikeristä eli Irlannin talouskasvusta 1990-luvulla, ja ajatteli Irlannin vierailun myös antavan näkökulmaa tällä hetkellä tekeillä olevaan graduunsa EU:sta ja ympäristöstrategiasta.

JO LUKIOIKÄISENÄ Katri oli kiinnostunut kielistä ja eri kulttuureista, ja mietti koulun kautta vaihtoon lähtemistä. 17-vuotiaana hän haki Pariisiin Disneylandiin töihin. Ikä ei tällöin riittänyt, mutta seuraavana vuonna hän haki uudelleen. Kaksipäiväiset haastattelut pi-

dettiin Turussa ja Katrille tarjottiin töitä huvipuiston myymälästä.

Kun sopimus oli allekirjoitusta vaille valmis, epäilyks kuitenkin kaiheresi. Katrin vanhemmat olisivat mieluusti pitäneet tytön Suomessa, mutta tukivat ja sanoivat että päätös on kuitenkin hänen. ”Mää lähen”, tyttö päätti, ja tämä päätös vaikutti vahvasti siihen, että jatkossa ulkomaille lähteminen oli yhä helpompaa.

Pariisi ja sen kansainvälinen ilmapiiri lumosi Katrin, ja paluu kiehtoi. Se ei jäänyt pelkäksi haaveeksi, sillä hän haki opiskelijavaihtoon ja vietti lukuvuoden 2003–2004 Ranskassa: ensin puoli vuotta Pariisissa ja sen jälkeen puoli vuotta Nizzassa.

SUOMI EI PIDÄTTELYT nuorta naista kauaa, sillä seuraavan vuoden kesänä Katri pääsi *Cimon* kautta vaihtoon Sveitsiin. Seuraavat puoli vuotta kuluivat töissä Genevessä Dupontin rahoitusosastolla.

”Geneve on uskomattoman kaunis kaupunki. Väestöstä lähes puolet on ulkomalaisia, mikä johtuu osaltaan monien organisaatioiden päämajojista, jotka sijaitsevat siellä. Genevessä

ovat esimerkiksi YK ja *Punainen Risti*. Kaupungissa on paljon nuoria ja sijainti on ihanteellinen, vain muutaman tunnin päässä esimerkiksi Pariisista tai Milanosta”, Katri kuvailee.

NYKYISTÄ TYÖTÄÄN Katri kuvailee monipuoliseksi, mielenkiintoiseksi ja paljon vastuuta sisältäväksi. Toimenkuva pitää sisällään lehdistön ja Irlannin ulkoministeriön sivujen seuraamista, ja etenkin Suomesta kertovien uutisten silmäilpitoa.

Katri kirjoittaa säännöllisesti mediakatsauksia Suomen ulkoministeriöön ja osallistuu myös erilaisiin kokouksiin. Työyhteisö on pieni, sillä kolmen kuukauden välein vaihtuvien harjoittelijoiden lisäksi lähetystössä työskentelee kuusi ihmistä.

Työ on ollut Katri Mäkilälle antoisaa myös omaa gradua ajatellen. Harjoittelijat tekevät harjoitteluajan projektin lähetystölle ja tähän liittyen Katri pääsi haastattelemaan Irlannin ympäristöministeriä. Tämän lisäksi yhdeksi harjoittelun kiinnostavimmasta asioista hän listaa *Trinity Collegen* seminaarin, joka

käsitteli Irlannin osallistumista kehitysyhteistyöhön.

Mieluisaksi ja erilaiseksi työn tekee osaltaan myös se, että siinä ei olla Suomessa. ”Työ ei tunnu työltä, kun on ulkomailla. Sitä paitsi kulttuuriin pääsee aivan eri tavalla sisään, kun asuu vieraassa maassa kuin jos käy viikon tai kahden lomamatkoilla”, Katri kertoo.

tämän kautta kolmanteen ja niin edelleen. Yhteydet vaihtariajan irlantilaisiin tuttuihin ovat säilyneet ja aikaa on kulunut myös heidän kanssaan. Vapaa-aika kuluukin pääosin suomalaisten ja irlantilaisten ystävien seurassa ja Katri otti myös tavoitteekseen vieraila ainakin yhdessä turistikohdeessa joka viikonloppu.

IRLANTIA Katri kehuu eikä osaa nostaa yhtä asiaa ylitse muiden. ”Kokonaisuus on ollut parasta. Irlantilaiset ihmiset ovat ystävällisiä sekä hyvin aitoja ja rehellisiä. Ilma-

piiri on rento. Ihmiset vaikuttavat viihtyvyyteen suu- resti – viihdyn käytännössä melkein missä tahansa, kunhan vain ihmiset ovat mukavia”, kuvailee nuori nainen, jota hymyilyttävät maanasaenne ja usein myöhästelevät bussit.

Yllätyksenä tuli, miten kansainvälinen kaupunki Dublin loppujen lopuksi on. Irlannin 4,2 miljoonasta asukkaasta kymmenisen prosenttia on ulkomalaisia ja tämä näkyy etenkin Dublinissa. ”Tiesin kylä, että Irlannissa asuu pal-

jon ulkomalaisia, mutten odottanut ulkomalaisten näkyvän katukuvassa näin vahvasti”, kansainvälisyydestä nauttiva Katri kertoo.

Myös työkuultuuriin liittyen hän on huomannut yllättäviäkin piirteitä. ”En olisi uskonut, että ero Britannian ja Irlannin välillä on näin suuri, täällä mentaliteetti on niin välimerellinen. Asiat eivät ole kovin organisoituja, joudun esimerkiksi monta kertaa soittamaan ja jättämään soittopyyntöjä, mutta harvoin kukaan koskaan lupauksista huolimatta palaa asiaan.”

KATRIN VALMISTUMINEN kauppatieteiden maisteriksi on edessä viimeistään ensi vuoden keväällä. Hän lukee pääaineenaan kansainvälistä liiketoimintaa ja sivuaineena kansantaloustiedettä. Yhtä ainoaa vastausta ei ole olemassa siitä, mitä hän uumoilee tapahtuvan omassa tulevaisuudessaan. Nuorta naista kiinnostaa EU:n parisessa työskenteleminen, mutta myös kansainväliset yritykset kiehtovat, esimerkiksi Loreal tai Procter & Gamble.

Kuitenkin Geneve on vienyt sydämen, sillä Katri nostaa yhdeksi vaihtoehdoksi muutaman vuoden työskentelyn Sveitsissä. ”Kaikki on vielä auki. Mentaliteetti on ’nyt jos koskaan’, sillä rajoitteita ei ole: ei aviomiestä tai perhettä. En halua vielä asettua, vaan olla vähän kuin vapaa taivaan lintu. Sitä paitsi mitä enemmän on ulkomailla, sitä enemmän jää koukuun.”

Kun aihe koskettaa tulevaisuutta Irlannissa, Katri Mäkilä vastaa varovasti. ”En sanoisi, ettei Irlanti kiinnosta ollenkaan tulevaisuudessa, mutta ei se kyllä ole ihan ykkösenäkään listalla, jos ja kun alan etsiä töitä ulkomailta. Yksi syy siihen on varmaan myös tämä sää ...”

Mirja Tarvainen

Seuraavaksi sarjassa seurataan Irlannin suurimman ulkomalaistryhmän edustajaa, puolalaista elektroniikkain- sinööriä Blazej Amanowiczia, ja sitä kuinka hän sai jalkansa oven väliin Irlannin työmarkkinoilla.

Mitä enemmän on ulkomailla, sitä enemmän jää koukuun.”

HELSINKI

HOLLOLA

KOTKA

SAVONLINNA

TAMPERE

VARKAUS

Tule meille töihin!
Tulevaisuus Andritzilla

Metsäteollisuuden kestopuosikit

UPM, Stora Enso, Metso...

JEAN-FRANÇOIS MILLET

KAaksi kolmesta Euroopan paperi-insinööristä koulutetaan Suomessa. Metsäteollisuus on tulevien diplomi-insinöörien keskuudessa halutuimpia työnantajia.

Universum Graduate Survey – tutkimuksen mukaan korkeakouluopiskelijat mieltävät metsäteollisuuden menestyväksi, vahvaksi ja hyvämaineiseksi toimialaksi. Opiske-

lijoita esimerkiksi paperiteollisuuden viimeaikaiset ongelmat eivät taida huolestuttaa?

TUTKIMUKSESSA opiskelijat kertoivat metsäteollisuu-

den tarjoavan hyvää palkkaa ja kansainvälisiä työmahdollisuuksia. Metsäteollisuuden tuotteita he pitävät aiempaa kiinnostavampina ja alaa aiempaa innovatiivisempina. Niinpä ei ole yllättävää, että TOP 50 löytyvät UPM 10 sijalta neljä, Stora Enso sijalta kuusi sekä Metso sijalta kaksikymmentä.

TKK JÄRJESTI Metsäklusteri uratapahtuman 11.10.2006 Dipolissa, johon oli kerääntynyt paljon opiskelijoita kuuntelemaan ja kiertelemään standejä, joissa esittäytyivät muun muassa M-Real, Stora Enso Oyj sekä Adritz Oy.

KEMIALLINEN metsäteollisuuden yritys, Andritz Oy kiinnosti opiskelijoita eniten. **Johanna Eskola**, yrityksen myyntipäällikkö, painotti puheenvuorossaan opiskelijoille, että asiakkaan prosessit on työssä tunnettava.

Opiskelijat pommittivat Eskolaa esimerkiksi kysymällä, joutuuko myyntipäällikkö viemään töitä kotiin, minkälaista sisäistä koulutusta yrityksessä on tarjolla työntekijöille ja myös se haluttiin tietää oliko Eskola opiskeluaikoinaan kiltatoiminnassa.

Eskola vakuutti opiskelijoille, että TKK:lta saa perustaidot ja, että työnantaja pitää huolen tehtävään kouluttamisesta. ”Esimerkik-

si viestintää olen oppinut sekä tuta-opinnoissani että yrityksen sisäisissä prosesseissa työskennellessäni. Parhaiten oppii aina töiden avulla.”

PUUTEKNIKAN professori **Matti Kairi** muistutti omassa puheenvuorossaan metsäteollisuuden vaativan hyvää kielitaitoa. Kolmannesta vuosikursista lähtien koulutus onkin muutettu englanninkieliseksi. ”Esiintymisellä myydään paljon. Jos et hallitse maan kieltä, sinulle ei uskouduta.” Ilman suhteita verkostoituminen on hankalaa ja ilman verkostoja tietoa on vaikeaa saada.

KÄYTTÖINSINÖÖRI **Jani Sund**, Stora Enso Oyj:n Imatran tehtailta puhui opiskelijoille kartongin jatkojalostuksen lisäksi myös siitä mitä tulevilta Stora Enso-laisilta vaaditaan. Soveltuvan koulutuksen lisäksi myös riittävä kielitaito ja halua kehittä-

tyä sekä menestyä kuuluvat muun muassa listaan. Lisäksi arvostetaan hyvää valmiutta oppia uutta, hyviä yhteistyövalmiuksia sekä joustavuutta ja muutosvalmiutta.

TILAISUUTTA kuuntelemissa ollut puutekniikka opiskeleva **Lasse Levomäki** tuumi, että hänelle tilaisuus ei juuri tarjonnut uutta. Tilaisuudessa Levomäki oli osittain diplomityöpaikan haussa. Puhujien vakuuttelut metsäteollisuuden valoisammasta tulevaisuudesta olivat hänen mielestään realistisia.

USKO metsäteollisuuden kannattavuuteen tulevaisuudessaakin pitää varmasti paikansa. Onhan **Anne Brunila**, Metsäteollisuuden ry:n toimitusjohtajakin on sanonut metsän olevan edelleen Suomen vahva kilpailuvaltti, koska metsää ei voi ulkoistaa.

Johanna Mitjonen

FIND YOUR OPPORTUNITY

With M-real's challenging possibilities for talented people.

Your career is our business. M-real is one of the biggest suppliers of innovative packaging and board solutions in Europe, with some 15,000 professionals in paper and process technology, sales and marketing, and management. That's why we can offer opportunities that put your talent to work.

www.m-real.com

m-real

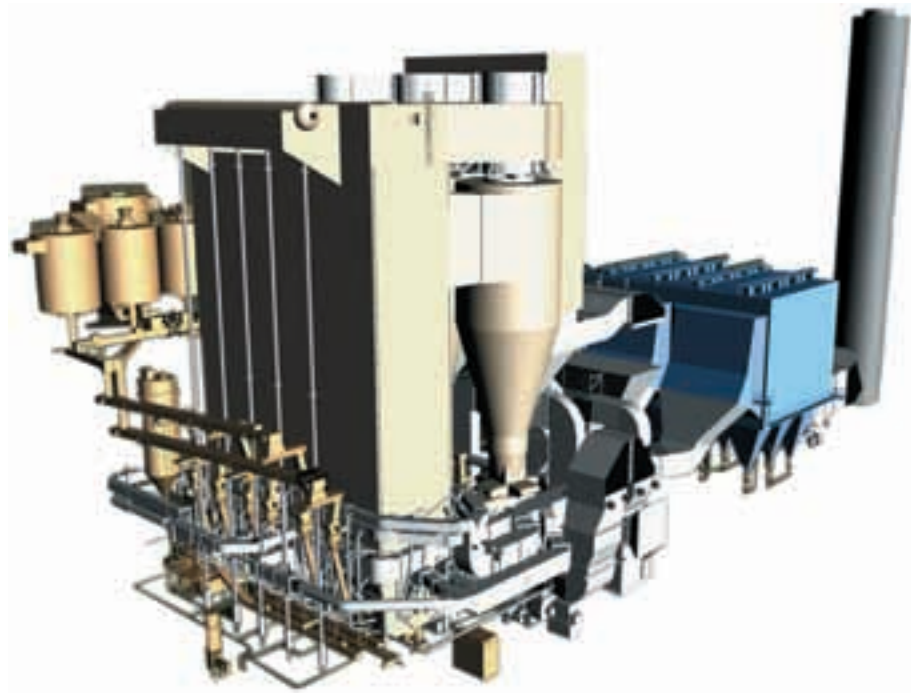
Mikä on metsäklusteri?

Metso Papersilla rekrytointi päällikkönä työskentelevä **Juhani Häkkinen** muistuttaa metsäklusterin pitävän sisällään kaikki elin-

keinoelämän osa-alueet. ”Paperiteollisuuden lisäksi metsänkasvatus- ja tutkimus sekä puun käsittely sekä hoito – kaikki kuuluvat metsäklusteriin.” Metsäklusteri on mittava työllistäjä Suomessa, metsäteollisuuden palveluksessa on 20 000 suomalaista.

Suomi, uusiutuvan energian suurvalta

Biopolttoaineiden käyttö maailman huippua metsien ansiosta

ÖLJY HUPENEE JA ilma-
sto kuumenee. Koko maailma
etsii kiireesti vastauksia kysy-
mykseen siitä kuinka jatku-
vasti lisääntyvän ihmispaljou-
den kasvava energianälkä tyy-
dytetään. Uusiutuvat energi-
anlähteet esitetään yleislääk-
keeksi ongelmaan, mutta va-
litettavasti niiden merkitys
maailmanmittakaavassa on
vielä kovin pieni.

Maailman teollisuusmai-
den yhteenliittymän OECD:
n mukaan uusiutuvien osuus
maailman energiantuotan-
nosta on noin 13 %. Tämä on
vain pieni siivu energiakakus-
sa verrattuna fossiilisiin polt-
toaineisiin. Huolestuttavaa
on myös, ettei osuus ole kas-
vanut juuri ollenkaan vuosi-
kymmeniin. Maailmassa on
kuitenkin eräitä maita, jot-
ka johtavat uusiutuvien ener-
gianlähteiden käytössä sel-
västi keskiarvoa suuremmilla
osuuksilla.

MONISSA KEHITYSMAISSA
uusiutuvan energian osuus

on korkea, mutta syynä on
useimmiten energiantuotan-
non kehittymättömyys. Polt-
topuiden käyttö lämmityk-
sessä ja ruoanlaitossa laske-
taan uusiutuvaksi energiaksi,
vaikka sen taustalla olisi
puuston ryöstöhyödyntämi-
nen ja metsien häviäminen.

Teollisuusmaista har-
va tuottaa merkittävää osaa
energiastaan uusiutuvista läh-
teistä. OECD:n jäsenistä yli
20 % osuuteen pääsevät Uu-

si-Seelanti, Norja ja Ruotsi
vuoristojensa mahtavilla ve-
sivoimavaroilla sekä Islan-
ti tuuliperäisen maaperänsä
kuumuutta hyödyntämällä.
Viides listalle pääsevä maa on
Suomi, teollisuusmaiden joh-
tava bioenergian käyttäjä.

MIELENKIINTOISTA ON,
että Tanska, Alankomaat ja
Saksa, joilla on maailmalla
hyvin ekologinen imago mer-
kittävinä tuulivoimamaina,

tuottavat uusiutuvaa energiaa
suhteessa selvästi vähemmän.
Lisäksi veronmaksajat joutu-
vat pulittamaan mittavia tu-
kia tuulivoimateollisuuden
ylläpitämiseksi, koska omil-
laan se ei ole vielä kannatta-
vaa.

Suomalainen bioenergia on
toista maata: ”Suomessa bio-
polttoaineiden käyttö on ta-
loudellisesti järkevällä pohjal-
la ja mittasuhteiltaan suurta”,
tiivistää TKK:n energiatalou-
teen erikoistunut profes-
sori **Pekka Pirilä** ja jatkaa:
”Biopolttoaineiden käytön
suuruusluokka Suomessa on
jo merkittävän energianläh-
teen tasolla.” Lisäksi hän ko-
rosta kaiken tämän tapahtu-
van ilman merkittäviä julki-
sia tukia.

TYYPILLISESTI suomalainen
bioenergiantuotanto kierrät-
tää metsäteollisuuden jättei-
tä polttoaineeksi. ”Energi-
antuotannossa hyödynnetään
teollisuuden prosessijätettä,
kuten mustalipeää ja sivuvir-
toina saatavaa purua ja puun-
kuorta. Lisäksi metsästä voi-
daan tuoda yhdessä raaka-ai-
neen kanssa metsähaketta”,
kuvailee Pirilä. Samalla vä-
hennetään ympäristöhaittoja,
kun esimerkiksi sellaisenaan
ympäristölle hyvin vaaralli-
nen mustalipeä saadaan pol-
tettua myrkyttömiksi savu-
kaasuiksi.

Bioenergian käytössä syn-
tyy päästöjä kuten minkä ta-
hansa polttoprosessille perus-
tuvan energiantuotannon yh-
teydessä. Onneksi haitalli-
sia aineita voidaan vähentää
päästöistä polttoprosessia ke-
hittämällä ja suodattamal-
la savukaasuja, aivan kuten
fossiilisten polttoaineidenkin
kohdalla. Suomalaisella bio-

energialla on kuitenkin yk-
si selkeä etu puolellaan: se on
kasvihuonekaasupäästötöntä.

Vaikka biovoimalaitoksen
piipusta nousee hiilidioksidia
aivan yhtälailla kuin muiden-
kin polttovoimalaitosten, si-
toutuu biovoimalasta vapau-
tunut hiilidioksidi poltettujen
puiden tilalle kasvaviin uusiin
puihin ja siten palaa luonnon
kiertokulkuun. Kunhan vain
joku huolehtii siitä, että met-
siä ei tuhota, vaan ne uusiu-
tavat.

SUOMESSA TILANNE ON
hyvä. Metsäteollisuuden ti-
lastojen mukaan metsien ko-
konaispoistuma hakkuut mu-
kaan lukien on 70-luvulta al-
kaen selvästi alittanut metsien
kasvun. Tällä hetkellä metsää
kaadetaan vuosittain noin 50

miljoonaa kuutiota kun vuo-
tuinen kasvu on selvästi yli 80
miljoonaa kuutiota. Suomen
metsävarat siis kasvavat huo-
mattavalla nopeudella.

Bioenergiaa tuotetaan jo
Suomessa erittäin paljon.
”Suomi saattaa hyvinkin ol-
la ykkösen biopolttoaineiden
käytössä”, arvioi Professori
Pirilä. OECD:n tilastot vah-
vistavat arvion ainakin sen jä-
senmaiden keskuudessa. Voi-
daan siis hyvällä syyllä sanoa,
että Suomi on todellinen bio-
polttoaineiden suurvalta. Ve-
sivoimamaita ja tuliperäis-
tä Islantia lukuun ottamat-
ta yksikään muu OECD-maa
ei ole vielä pystynyt valjasta-
maan uusiutuvia energian-
lähteitä yhtä huomattavaksi
osaksi energiataloutta kuin
Suomi.

Pekka Tuominen

Maailman suurin biovoimalaitos

VOIKO UUSIUTUVA ENERGIA kannattaa suuressa mitta-
kaavassa? ”Kyllä voi”, vastaa Alholmens Kraftin toimitusjohta-
ja, Stig Nickull. Hän tietää mistä puhuu, sillä Nickullin johtama
yhtiö operoi maailman suurinta biovoimalaitosta Pietarsaare-
sa. Voimalaitoksen huomattava 265 megawatin tuotantokyky
tekee hyvin kauppansa vapailla sähkömarkkinoilla: ”Laitos kil-
pailee Nord Poolin markkinoilla, ja hyvin on kilpaillut kun ver-
taa käyttötunteja muihin voimalaitoksiin.”

Alholmens Kraftin voimalaitosta ajetaan tavallisesti noin 8000
tuntia vuodessa, mikä on korkea luku mille tahansa voimalai-
tokselle. Sähköteholtaan laitos on suurempi kuin esimerkiksi
Helsingin Energian Salmisaaren tai Hanasaaren hiilivoimalai-
tokset ja noin puolet yhdestä Loviisan ydinvoimalan laitosyk-
siköstä.

SIJAINTI PIETARSAARESSA TAKAA voimalaitokselle hyvän
polttoaineen saatavuuden. ”Laitos on rakennettu UPM:n met-
säteollisuusalueen yhteyteen. Tehtaassa käytetään vuosisatol-
la yli 4 miljoonaa kuutiota puuta, jossa kuoren osuus on 10–
12 %, joten iso osa polttoainevirtaa tulee metsäteollisuudesta,”
Nickull kuvailee. Paitsi polttoaineen toimittaja, tehdas on
myös energian kuluttaja: ”Sähkön lisäksi voimme toimittaa
prosessihöyryä UPM:lle ja kaukolämpöä Pietarsaaren kaupun-
gille.”

Laitosta käytetään nyt viidettä vuotta. Vaikka yhtä suurista bio-
voimalaitoksista ei ole aiempaa käyttökokemusta, on alku su-
junut toimitusjohtajan mukaan suhteellisen ongelmattomas-
ti: ”Laitos on toiminut pääosin hyvin, vaikka joitain lastentau-
teja on ollut.” Stig Nickull kehuu laitoksen poikkeavan muis-
ta monipuolisuudellaan: ”Laitos on mitoitettu 100 % kuormil-
le eri polttoaineille: biopolttoaineet, turve tai hiili. Polttoaine-
vaihdokset menevät hyvin ja joustavuutta on.”

LAITOKSEN POLTTOAINEEN KÄYTTÖ jakautuu pääasiassa
turpeen ja puupolttoaineiden kesken: ”jakaumaksi on aikoi-
naan suunniteltu 45 % turvetta, 45 % biopolttoaineita ja 10
% kivihiiltä.” Tämä vastaa aika hyvin toetutunutta jakaumaa,
mutta laitoksella pyritään jatkuvasti kasvattamaan metsäpolt-
toaineiden osuutta: ”Puuta käytetään tietenkin mahdollisim-
man paljon ja metsähakkeen prosessointi metsässä on edel-
leen kehityskaaren alkupuolella”, Nickull arvioi. Nuorten met-
sien kunnostuksesta saatavalla polttoaineella olisi mahdollista
lisätä bioenergian tuotantoa entisestään.

Yleisemminkin Stig Nickull näkee bioenergian tulevaisuuden
positiivisena: ”Biopolttoaineiden käytön lisääminen Suomes-
sa on täysin mahdollista, nykyisin käyttämättä jää noin 10 te-
rawattituntia vuodessa metsähaketta harvennusmetsistä se-
kä kannot.” Tämä toisi heti 10 % lisää bioenergiantuotantoon.
Nickull ei kuitenkaan usko, että Suomeen rakennetaan enää
suurempia biovoimalaitoksia. ”Mutta ehkä ulkomaille: Kanadaan,
USA:han tai Indonesiaan esimerkiksi.” Voi olla, että maailma
seuraa pian Suomen esimerkkiä.

Pekka Tuominen

Villit vitikot

Opas Otaniemen metsiin

Toimittajamme lähti kiertämään syksyisenä iltapäivänä Otaniemen metsiä jalkapatikassa. Sivistyneen kaupunkimaaailman voittokulkua uhmaavat, vielä jäljellä sinnittelevät metsät on merkitty punaisella.

Tuomas Kangasniemi

VTT:n ja puuosaston nurkilla on selkeästi ollut pieniä metsä-lampareita, mutta työmaat ja kopit ovat silponeet aluetta entises-tään. Tuoreet muutokset maisemassa haittasivat ikävästi myös alu-een hahmottamista satelliittikuvasta. Matkalla tuli vastaan myös ih-ka oikea metsäparkki.

Tietotalon koillisnurkilta lähtee melko huomaamaton luontopolku, joka kulkee tulvavallia pitkin Maarinlahden pohjukassa länttä ja luodetta kohti. Lounaismyrskyjen aikoina vesi nousee usein padon yli, ja polku kastuu hetken ajaksi kulkukelvottomaksi. Useimpina päivinä polkua myöten pääsee kuitenkin Otaniemen lintutorniin ja edelleen pohjoiseen Villa Elfvikin luontotalon suuntaan. Valin eteläpuolelle jäävä ryteikkö on Otaniemen suurin yhtenäinen metsäalue, mutta suomaasto ei liene erityisen houkutteleva vaihtoehto rämpimiseen.

Lämpövoimalan ja koneosaston tienoilla toimittaja on astua tuoreeseen ruskeaan p**kaan. Kasan paljastavat ihmisjätöksi muuttamat vessapaperit sen ympärillä. Kyse ei liene teekkarin tekoista, koska ympäri vuorokauden avoinna oleva Maarintalo tarjoaa myös vessat heidän käyttöönsä noin 200 metrin päässä. Onko paikallisten puistokemistien lymypaikka löydetty?

Otaniemen rantoja kiertävä lenkkipolku on tutustumisen arvoinen niillekin, jotka eivät välitä pelkästä pusikosta. Metsävyöhyke rannan ja rakennusten välissä ei ole suurimmillaankaan kuin 50—100 metriä leveä, mutta polku on rakennettu maastoon taitavasti. Rantakallioiden, ruovikoiden ja neulasmattojen keskellä unohtaa helposti olevansa alle 10 kilometrin päässä valtakunnan pääkaupungista.

VTT:n kemian tekniikan ja Tieto-Enatorin jäävä lehtometsä on kemistille tuttu oikopolku pysäkin ja oman laitosrakennuksen välillä. Alkukesällä tämä paikka on erittäin kaunis – suuret puut ovat niin korkeita ja päästävätkä hieman valoa lävitseen, niin että niiden alle jää aito aluskasvillisuuden kerros. Syksyisenäkin päivänä lehto hurmasi väreillään.

metso
automation

Timon suosikkimetsä.

Kuva on otettu Sevettijärveltä. "Inarin harvat mäntymetsiköt ovat aina olleet mieleeni. Männikkökankaat ovat karuja, mutta tarjoavat yleensä helppoja kulkumaastoja ja tulipuuta tervaskannoista ja keloista. Loistavia retkimaastoja löytyy enemmän Vätsärin erämaan puolelta."

Ensin metsä oli Timo Siltaselle harrastus, nyt metsästä on tullut myös työ

Metsä vei miehen mennessään

TIMO SILTANEN ON 28-VUOTIAS insinööri, joka opiskelee metsätaloutta Rovaniemen ammattikorkeakoulussa kolmatta vuotta. Alunperin Timo on kotoisin Ruuhka-Suomesta, Espoosta, mutta kaipuu pohjoiseen vei miehen Rovaniemelle opiskelemaan.

"Tuntuu kuin olisin tullut kotiin täällä pohjoisessa, vaikka juureni ovatkin aivan eteläisessä Suomessa. Toivomuksena on löytää valmistumisen jälkeen työpaikka Pohjois-Suomesta, mielellään Rovaniemeäkin pohjoisempaa. Paluu Etelä-Suomeen ei vaikuta kovinkaan houbuttelevalta, sillä Lapin-kuume on jo kauan aikaa sitten tehnyt minuun vaikutuksensa."

Timoa miellytti ajatus luontoharrastuksen yhdistämisestä opiskeluun. Metsä merkitsee hänelle toisaalta elantoa, toisaalta virkistymistä. "Vaellusharrastuksessani kuljen paljon lappilaisissa metsissä ja tuntureilla, mutta työhöni luontoharrastus ei vaikuta. Metsä on Suomen kansantaloudelle erityisen tärkeä tulonlähde. Niinpä talousmetsä on pääosin tuotannonväline, joskin huomioon otetaan myös riista ja ekologiset seikat."

LAPISSA SUOJELTUJA METSIÄ ja erämaita riittää hyvin samoiltavaksi. Etelä-Suomessa sen sijaan tilanne on toinen. Timo pohtii, että tämä on yksi syy pakenemiseen "etelästä pohjoisen kairoille, joilla on vielä tilaa kulkea ja rauhaa riittää".

Timo summaa, että hiljaisuus ja rauha ovat merkittäviä arvoja hänelle. Hän sanookin, että Ruuhka-Suomen vaikutukset tuntuvat yhä vieraillessa etelässä kotopuolella. "Liikenteessä, jossa olen tehnyt töitäkin pääkaupunkiseudulla, sydämen syke kohoaa aina kehä III:sta lähestyessäni."

ENNEN METSÄTALOUDEN OPINTOJA Timo suoritti Jyväskylän ammattikorkeakou-

lussa logistiikkainsinöörin tutkinnon. Valmistumisen jälkeen työelämän portit eivät auenneet, joten hän laittoi hakupaperit Rovaniemelle. Hän kertoo metsätalouden vaikuttaneen mielenkiintoiselta, joskin ennestään täysin tuntemattomalta.

TIMO SANOO HETI alusta lähtien tuntuneen siltä, että hän oli tehnyt loistavan valinnan opintojen suhteen, koska opinnoissa lähdettiin lähes saman tien metsään ja soille. Hän kertoo, että ensimmäinen syyslukukausi vierähti mukavasti maastopäivien ohessa.

"Tutustuin itselleni täysin vieraaseen ja uuteen alaan ja havahduin siihen, kuinka onnellinen olin luonnon parissa työskennellessäni. Oli upeaa oppia täysin ennestään vieraita asioita luonnosta, tunnistaa kasvilajeja ja tehdä havaintoja ympäröivistä metsistä."

VALMISTUMINEN metsätalousinsinööriksi Timolla on edessä vuonna 2008. Hän toteaa metsätalouden opiskelun olevan haastavampaa verrattuna aiempiin logistiikan opintoihin.

"Ajatuksissa kuitenkin on, että voisin yhdistää logistiikan tuntemukseni metsätalouden parissa. Kenties tulevaisuuden työpaikka löytyy puutavarakuljetusten parista, mutta joka tapauksessa metsäala on yllättänyt minut positiivisesti ja toivoisin työpaikan löytyvän alalta."

ESIMERKIKSI KULUNEELLA syyslukukaudella Timon opinnot ovat pitäneet hänet metsässä suurimman osan ajasta. "Olemme tehneet muun muassa maise-masuunnitelmaa sekä luonnonhoidon kartoitustyötä Metsähallitukselle ja aloitteleme kunnostusojitusprojektia parhaillaan. Mielenkiintoinen syksy on tarjonnut vuosikurssillemme myös yhteisen

hirvijahdin, jonka saaliina saatiin harvinaisen komea sonni."

KAHTENA KESÄNÄ TIMO on tehnyt työharjoittelua Kittilän Metsähallituksella, josta hän toivoisi pysyvän työpaikankin löytyvän. Timo tuumii, ettei metsäteollisuuskään olisi huonompi työpaikka. "Vaimoa tosin etsitään kovasti, joten sekin määrää melko paljon tulevaisuuden sijoittumisesta – toivottavasti. Pohjois-Suomen alueelta sen vaimonkin toivoisi vielä löytyvän", sinkku-Timo summaa.

HÄN TOIVOO, ETTÄ metsätalousinsinöörinä hän saisi tulevaisuudessa liikkua metsässä ja luonnossa. "Yhä enemmän metsätalous-

insinöörinkin työt ovat siirtymässä päätteen ääreen ilmastoituun toimistoon." Timo sanoo metsän tarjoavan aina erilaisia tilanteita, valmiita malliratkaisuja ei ole olemassa. Siksi ala on kiehtova ja haastava.

"Metsänhoidolliset päätökset ovat aina tulokannanvaraisia ja suunnittelijasta kiinni. Ainoita oikeita ratkaisuja ei ole olemassa. Siksi ala vaatii runsaasti osaamista ja tietotaitoa, jotta lopputulokset ovat hyviä. Huonona puolella on se, ettei välttämättä pääse seuraamaan päätöksensä vaikutuksia taimikosta hakkuukypsäksi metsäksi."

POHJOIS-SUOMEEN MUUTTO on ollut erinomainen asia etenkin Timon vaellusharrastuksen kannalta. Rovaniemeltä, Lapin portilta, on enää lyhyt matka pohjoisen erämaihin samoamaan. Hän kertoo, että uusista luokkatovereista löytyi useam-pikin kaveri, jonka kanssa on ollut mahdollavaa patikoida ja hiihdellä Lapin tuntureilla ja metsissä.

"SYYSKAUDELLA MÄKÄRÄISTEN ja polttiaisten lähdettyä koittaa retkitovereille miellyttävä ajanjakso kulkea maastossa ja yöpyä louetulilla. Pitkä päivämatka tunturissa takana ja illan pimentyessä loueella nuotion paisteessa olo tuntuu mahtavalta ja rauhoittavalta. Luonnosta saa valtavasti voimavaroja, jotta jaksaa ahertaa koko pitkän pimeän talven. Talven hangilla on metsäsuksilla etenevä ahkionhinaaja elementissään, mikäli hanki ei upota liiaksi. Tuolloin kairassa on vähän kulkijoita ja ladun saa piirrettyä vapaasti minne vain. Aurinkoisilla keväthangilla kulkijoiden määrä kasvaa, mutta silti autiotuvista löytää monesti rauhallisia ajanjaksoja."

Johanna Mitjonen

Viisivuotissuunnitelma:

OJy vitoseen

HARRASTUSTOIMINNAN PITÄISI OLLA hauskaa. Niinhän sitä sanotaan.

Ensivaikutelma *Otaniemen Jyllääjien* kaukalopallojoukkueesta antoi viitteitä vähän muusta. Liityin joukkueeseen viime syksynä uutena miehenä – silloin se pelasi kuutosdivarissa.

Kulttuurishokki oli melkoinen, kun joukkueen kapteeni lähetti kauden alkajaisiksi 17 kalvoa käsittävän Powerpoint-esityksen joukkueen pelitaktiikoista; otteluiden alussa kuvioita käytiin läpi fläppitaulun avulla ja pukukoppipuheet uhkuivat toinen toistaan urheampia harjoittelusuunnitelmia.

Mietin, että hetkonen, tässä pelataan kuitenkin lajin alimmalla sarjatasolla. Mielikuvat karisivat kuitenkin nopeasti, kun huomasi jäällä pysyväni ihan hyvin poikien perässä.

JYLLÄÄJIEN KAUKALOPALLOTOIMINNAN tarina alkoi maanmittarikillassa vielä vuosittain vaihteessa opiskelleesta **Kristian ”Keppi” Pietilästä**. Hän keräsi OJy:n alaisuuteen kuuluvan porukan pelaamaan TKY:n kaukalopallisarjaa kaudeksi 2000-01.

Maanmittareista koostunut porukka ihasui lajiin siinä määrin, että päätti seuraavaksi kaudeksi lähteä kokeilemaan onneaan valtakunnalliseen sarjaan. 6. divisioonan haasteita

varten lisävahvistuksia kerättiin sähköpostilistojen ilmoituksilla. Tässä joukkueessa pelaneita alkuperäisiä OJy:läisiä on nykyisessä ringissä jäljellä vielä seitsemän.

OJY:N SUURIMMAT VALTIT kaukalopallon kahinoissa ovat olleet asenne ja tyyli – taidoil-la kun ei välttämättä pärjää. Tajusin tämän

ensimmäisissä harjoituksissa samalla, kun oivalsin, että Jyllääjien toiminta jäällä on fläppitaulusta ja taktiikka-slideshow’sta huolimatta aivan samanlaista kohellusta kuin muidenkin aladivarijoukkueiden peliesitykset. Oheistoiminta vain sattuu olemaan hiotumpaa. Johtuneeko tämä sitten siitä, että porukka koostuu teekkareista, joilla pilke silmäkulmassa kuuluu vakiovarustukseen?

Kerran alkulämmittelyyn otettiin vaikutteita NHL:stä ja verryttely hoidettiin ilman kypäriä. Lienee Jyllääjät myös ainoa kuutosdivarin joukkue, jonka otteluissa on nähty cheerleadereita. Tästä kiitos samaiseen TKY:n alayhdistykseen kuuluvalla *OJy Cheerleading*

Teamille. Melkoinen saavutus kuitenkin lajissa, jossa pyörii niin pienet rahat, että SM-tasollakaan joukkueet eivät palkkaa cheerleadereita peleihin.

”OJyläisyyden” ymmärtämisessä olennaisinta onkin se, että tyyli on tärkeämpää kuin menestys. Parin maalin tappio ei kirvele läheskään niin paljon, kunhan joku on tuonut pukukoppiin mankan mukanaan – onhan kaikkien lajien ammattilaisjoukkueillakin aina manka mukana peleissä!

VITOSEEN NOUSUSTA OLI puhuttu joukkueen sisällä siitä lähtien, kun se alkoi pelata 6. divisioonaa. Suunnitelmana oli teettää jopa lippalakkeja, joissa lukee ”OJy vitoseen”, jotka sitten voisi laittaa päähän siinä vaiheessa, kun vitoseen nousu joskus koittaisi. Niinhän jääkiekon SM-liigajoukkueilla on tapana tehdä, kun voittavat Suomen mestaruuden. Hankkeessa myöhästettiin, kun viime kevät vihdoin kruunasi viisivuotisen yrittämisen.

OJy pääsi sattuman kaupalla oman lohkonsa kuudentena pelaamaan nousukarsintoja – ”playoffeja”, niin kuin porukan kesken puhuttiin – kun kaksi sarjataulukossa edelle sijoittunutta joukkuetta ilmoitti, ettei halua pelata jatkopelejä.

Karsintaottelussa vastaan asettui toisen lohkon kärkijoukkue, jonka OJy päihitti altavastajana ehkä kaikkien aikojen parhaalla pelillään. Koko joukkue taisteli ja puhalsi yhteen hiileen ja todella ansaitsi voittonsa. Tie vitosdivariin oli raivattu ja viisivuotissuunnitelma oli saatettu päätökseen täsmäläisesti kuin Neuvostoliitossa ainakin.

Lasse Kahila

LASSE KAHILA

MUUTUIMME JA MUUTIMME

Tutustu uuteen verkkokauppaamme:
www.yliopistokirjakauppa.fi.

**Otaniemen myymälä
palvelee uusissa tiloissa, Otakaari 11.**

myymälä avoinna:
ma - to 9 - 17 ja pe 9 - 16

Tervetuloa tutustumaan!

**YLIOPISTO •
KIRJAKAUPPA**

Biomedicum Meilahti, Haartmaninkatu 8, 09 436 90230. **Exactum** Kumpula, Gustaf Hällströminkatu 2 B, 010 405 4395. **Porthania** Yliopistonkatu 3, 010 405 4390. **Viikki** Infokeskus Korona, Viikinkaari 11, 09 191 58960. **Teknillinen Korkeakoulu** Otakaari 11, 010 405 4380.

Voihan T!

*Sarjassa väitöskirjan tekijä kertoo
anonymisti kuinka vaikeaa on
tarttua suureen ja keskeneräiseen.*

Tutkijalle personal trainer?

Jatko-opintojen alussa minulle sanottiin, että ”väitöskirja ei sitten synny kahdeksasta neljään työpäivää tekemällä!”. Siinä vaiheessa oli nuoren tutkijan innolla kovin helppoa vastata, ettei tästä muodostu ongelmaa. Varsinkin kun hyvässä muistissa oli edellisten kesien pitkät työpäivät surkeissa olosuhteissa.

Ajatus työpöytänsä ääressä istuvasta tutkijasta pohtimassa mielenkiintoisia asioita illan pimeinä tunteina tuntui jopa houkuttelevalta. Meneväthän ne pitkät päivät puurtaessa ja varmasti vielä hymyssä suin kun vaan motivaatiota riittää.

Mutta toisin näyttää käyneen. Tutkittavaa ja hutkittavaa olisi vaikka millä mitalla, mutta aina ei vain oikein innosta. Syksy pimeine iltoineen on käsillä ja jotenkin on alkanut kyllästyttää koko väitöskirjaan liittyvä

touhuaminen. Ja hommahan ei tunnetusti etene kun motivaatio on hukassa.

Tiedän kyllä, että tutkimuksen tekeminen on kuin lenkillä käyminen, ihan kivaa sateesakin kunhan pääsee liikkeelle. Mutta mitä sitten kun ei vaan pääse liikkeelle. Voisikohan urheilusta löytyä analogioita joiden avulla tutkimukseen liittyviin motivaatio-ongelmiin löytyisi ratkaisuja?

Urheilua harrastavista onnekkaimpia ovat ne joille erilaiset joukkuelajit sattuvat sopimaan. Joukkue luo harjoittelua kannustavan sosiaalisen ympäristön, luo yhteisiä tavoitteita ja aikatauluttaa harjoittelun mukavasti.

Harjoituksiin tulee helpommin mentyä kun ne kerran on järjestetty. Lisäksi joukkulajien harjoitteluun voi kuulua yksilöharjoitteita, jotka sitten tulee tehtyä kun koko joukkue niitä vaatii.

Tutkimuksen piirissä joukkueharrastajat ovat niitä jotka eri tavoin muodostuneissa tutkimusryhmissä yhteistyön avulla kehittelevät ratkaisuja valitsemiinsa tutkimusongelmiin. Joukkueeseen liittyminen kuulostaa hyvältä ratkaisulta mutta kaikillehan ei aina löydy sitä omaa lajia harrastavaa joukkuetta. Tai saattaa olla että paikallisen joukkueen pelaajien kesken on erimielisyyttä harjoittelutavoista ja menetelmistä.

Miltä tilanne sitten näyttää jos sopivaa joukkuetta ei löydy? Yksin harrastusta aloittele-

valle kuntosali on paikka jossa on suuret määrät mitä kummallisimpia vempaimia ja paljon omiin harjoituksiinsa keskittyneitä pullistelijoita.

Koko ajan tuntuu jäävän kaapin kokoisten ammattilaisten jalkoihin ja neuvojen kysymisenkin tuntuu jotenkin alenavalta. Tällaisessa ympäristössä kuntoilu on henkisesti raskasta ja moni harrastuksen aloittava saattaa lopettaa kannustuksen puuttuessa koko homman kesken.

Yksin tutkimuksen tekeminen tai kuntosalilla harjoittelu sopii vain niille joilla on alun alkaen kova sisäsyntyinen motivaatio ja selkeät tavoitteet. Ei oikein tunnu sopivalta ratkaisulta ainakaan tällä hetkellä.

Yksin puurtavista hyviin tuloksiin näyttävät pääsevän erityisesti ne joilla on mahdollisuus hankkia itselleen henkilökohtainen ohjaajan, joka suunnittelee aluksi sopivan tasoisien harjoitusohjelman ja valvoo jatkuvasti harjoitusten etenemistä. Kuntosalilla se on se hirmuisen kokoinen kaljupäinen kaveri joka pyytää tekemään vielä yhden toiston. Niinhän ne suuren maailman tähdetkin pysyvät kunnossa, vaikka harjoittelulle on vain rajoitetusti aikaa.

Näin minäkin voisin pysyä omassa harjoitusohjelmassa ja saavuttaa loistotuloksia. Mistä minulle löytyisi tutkimuksen personal trainer joka jaksaisi motivoida viikosta toiseen ja siivittäisi kohti yhä parempia tutkimustuloksia?

Balalaikka, metrinkorkuinen vihreä dinosaurus sekä palokirves...

Fuks
info

TKY:n arkistosta löytyy vaikka mitä

Tiina Metso vakuuttaa arkiston olevan ”pirun mielenkiintoinen paikka”.

JAHA. TÄÄLTÄ SE LÖYTYY! Syksyn ensimmäisessä Polyteekkarissa surkuttelimme ”parempaan paikkaan”siirtyneen **Urho Kekkonen** vanhan työpöydän perään. Nyt pöytä palvelee TKY:n arkistoapulaisen työpöytänä. No, täällä sitä osataan varmasti arvostaa.

TKY:n arkisto on muuttanut uusiin Otarannan tiloihin vappuna 2006. Polyteekkariarkistossa sijaitsevat sekä asiakirja- että esinekoelma. TKY:n arkisto toimii päätearkistona: asiat ja esineet pysähtyvät tänne. ”Tämä on myös hoitoarkisto, joka tarkoittaa sitä, että kil-

tojen ja järjestöjen arkistoon toimitama materiaali on täällä arkistossa hoidossa. Kiltujen omistusoikeus säilyy edelleen, vaikka tavaroita luovuttaisikin tänne.”

KÄYTÄNNÖSSÄ KILLAT VASTAAVAT aineiston järjestämisestä arkistoon. Järjestämisestä on tarjolla killeille koulutusta nyt syksyllä. Metso kertoo, että kaikki TKY:n killat kutsutaan syksyn aikana kylään.

Jokaista kiltaa varten varataan oma ilta, jonka aikana käydään läpi perusasiat: miksi arkistoidaan, miten arkistoidaan, miten säilytetään

oikein.

”Silloin selvitetään perusasiat: teippi on saatanasta ja post-it laput tuhoavat lopulta paperin, johon ne on kiinnitetty. Tarkoitus on, että yhdessä etsitään säilytysratkaisut sekä asiapapereille että esineistölle. Arkistokäynnin yhteydessä kiltä myös tutustuu arkistossa jo killan asioista oleviin dokumentteihin, jolloin killan oma perinne ja historia tulevat tutuksi.”

POLYTEEKKARIARKISTO keskittyy teekkarielämään, esimerkiksi opinnäytteet eivät kuulu arkiston ydinalueeseen. Tavarasta päätetään kuitenkin tapauskohtaisesti, arkistossa on esimerkiksi mittava ja arvokas laskutikkukokoelma. Monista teekkariaktiivien perikunnista on saatu arkistoon hienoa materiaalia eikä niistä perata opiskelumateriaalia pois.

Metso sanoo, että arkiston itseisarvona ei ole kerätä kaikkea mahdollista ja mahdotonta kokoelmiin. Hän pohdiskelee, että arkistolle on tarjottu paria kappaletta paloautoja, mutta siitä ei ole tietoa olisiko TKY:llä mahdollisuutta tarjota autotallia näille esineille. ”No, jos meille lahjotetaan jotain, me etsimme kyllä ratkaisun.”

ARKISTO ON AVOINNA riviteekkarille. Ennen tiedonhakuja, arkistohoitajille kerrotaan hyvän arkistotavan mukaisesti mitä ja mihin haussa olevia tietoja ollaan käyttämässä. ”Omasta isoisästään ei välttämättä täältä saa parhaiten tietoa, siihen parempi lähde voi olla insinöörimatrikkeli”.

Arkistomateriaalia pyritään antamaan käyttöön lainvaatimissa rajoissa. Killat saavat itse päättää kuka niiden arkistointia asioita katsoo. Metso kertoo, että usein arkistos-

sa vierailevat innostuvat arkistolöydöistä. ”Historia myy itse itsensä.”

”ARKISTO VOI KERTOA valtavasti asioita”, Metso toteaa. Asiakirjoja Polyteekkariarkistossa on runsaasti tarjolla, mutta teekkarin arjen historian tallenteita voisi olla enemmänkin. Tämä johtuu siitä, että teekkarihistoriaa on otettu talteen vuosikymmenten kuluessa vaihtelevalla menestyksellä.

Metso toivottaa kaikki lahjoitukset - myös yksityishenkilöiden, tervetulleiksi. Hän toivoo arkistoon etenkin lisää arjen tavaraa. Kaivatut ovat esimerkiksi kiltä-aktiivien oikeat, käytetyt haalarit.

TKY aktiivi, Polyteekkarin kolumnisti, **Matti Kuronen** on esimerkiksi lahjoittanut juuri haalarinsa ja osan T-paitakokoelmastaan arkistolle. Myös illalliskortit, ohjelmat, pienet helposti katoavat asiat ovat toivottuja, koska niitä ei välttämättä nyt pidetä arvokkaana, mutta ne ovat loistavaa ajankuvaa seuraaville teekkaripolville.

Arkistoon ei kannata tuoda selaista, minkä säilytysvelvollisuus on toisaalla, esimerkiksi julkaisuja. ”Pahin lahjoitus on muovikasillinen valokuvia, joissa ei ole mitään tietoja. Valokuvista pitäisi yrittää ennen arkistoon tuomista selvittää edes jotakin informaatiota, esimerkiksi vuosiluku, henkilöt sekä tilanne.”

JOS ARKISTOON TUO OMIN päin tavaraa on tärkeää muistaa, että lahjoituksen yhteydessä löytyvät yhteystiedot lahjoittajasta, jotta arkistoto voi kiittää. Lahjan yhteyteen on myös hyvä liittää selostus, esimerkiksi: koska on tullut opiskelemaan TTK:lle, missä killassa on toiminut ja jos lahjoitukseen liittyy jokin erityinen asia. Myös vanhempien ja muiden sukulaisten esineitä kannattaa houkutella arkistoon. Lahjoitusta ei tarvitse arkistoon asti kantaa, ne voi viedä sihteeristöön, teekkaripalveluihin, josta ne myös löytävät perille.

Johanna Mitjonen

Ikuisen teekkaritytön haudalla

Ihanaa, friikkejä!

Päädyn ensimmäisenä syksynäni TTK:lla ottamaan omituisen matematiikan kurssin, jolta en tunne ketään. Laskuharjoitusryhmässäni käy minun lisäksi kolme ihmistä. Kaksi heistä osallistuu tilaisuuksiin ilmeisesti selvittääkseen jonkinlaista ihmissuhdetta huijaukseen ja ilmeiden raivopäisesti mutta äänettömästi kuten mykkäfilmissä. Suhde on orastava tai päättyvä – en ota selvää.

Assistentti on sympaattinen mutta puhuu niin ettei kukaan kuule. Silloin tällöin häntä naurattaa kovasti jokin muille näkymätön asia. Kun hilpeyskohtaus tulee, hän menee hetkeksi käytävään hihittämään. En osaa päättää, vaivaannunko tilanteista vai en. Minulla on yleensä sairaalallinen tarve ylläpitää mukavaa sosiaalisesti sopivaa ilmapiiriä, jossa kaikki viihtyvät. Nyt en tiedä, ketä miellyttäisin ja miten.

Kolmannella kouluviikolla rohkaisten itseni ottamaan kontaktia ryhmämme neljänteen opiskelijaan. Hän is-

tuu aina selkää suorassa ja hymyilee mukavasti. Hän on aina tehnyt kaikki tehtävät. Tunnin alussa asetun hänen viereensä istumaan. Odotan normaalia seurausta: aloitaisimme mukavan mutta pinnallisen keskustelun tästä kurssista, helpohkoista laskutehtävistä ja lähestyvistä talvisästä.

Turhaan. Poika hymyilee ystävällisesti, tuijottaa minua silmiin ja tunkee mp3-soittimensa kuulokkeet korviin. Olen järkyttynyt! Törkeää käytöstä. Seuraavalle tunnille hän kuitenkin tuo minulle karkkia. Teemme tehtäviä yhdessä saman pöydän ääressä. Kehitystä voisi kutsua ystäväystymiseksi, vaikka poika ei juuri koskaan sano mitään.

Alan nauttia täysin odotuksettomasta kanssakäymisestä. Ei ole mitään tunne- tai olotilaa, joka olisi laskareihin mennessä sopimaton.

Otaniemessä sosiaaliset käytösnormit saavat ansaitsemansa arvon: niitä sovelletaan silloin, kun ei kerta kaikkiaan keksitä muutakaan. Muulloin sanotaan ja tehdään juuri sitä, miltä milloinkin tuntuu. Normit täysin sivuuttavia ihmisiä on täällä suhteessa paljon – jorkut voisivat

kuvailla heitä tyhjentävästi friikeiksi. Sanan määritelmä kutkuttaa päätäni, mutta en välitä. Olen mielelläni friikki!

Käyttäytymisnormien unohtaminen on huojentavaa ja ihanan otaniemeläistä. Viime perjantaina istahdin lopen uupuneena satakakkoseen. Tarvitsin kipeästi täsmälleen Otaniemestä Kamppiin kestävän tauon päivän hektisyydestä. Olin valmis tunkemaan kuulokkeet korville ja vajoamaan hetkeksi pois tästä maailmasta.

Hämärästi tuttu naama astui bussin etuovesta sisään. Tein klassiset ystävällinen käytännöllinen tervehdys katsekontaktilla – ja nopeasti katse ulos ikkunasta. Herrasmies kuitenkin istahti kohteliaan tuttavan tavoin viereeni. Hieman väsyneenä valmistauduin keskustelemaan kuulumisia ja niitä näitä – olemme hyvänäpäiväntuttuja. Seuralainen jätti kuitenkin tervehtimättä ja aloitti suoraan: ”Ajattelitko käydä tänään saunassa?”

Friikin seura on friikille parasta. Sosiaaliset etiketit ovat spontaaneja tilanteita pelkäävien keksimää turhaa päänvaivaa. Miksi bussissa vierekkäin istuessa pitäisi puhua juuri siitä tylsästä ja teennäisestä kontekstista, joka yhdistää sinua ja puhekumppania? Hitto, ehkä mikään ei todella yhdistä! Ja mitä todennäköisimmin yhteisestä väkimmäisestä aiheesta jutteleminen on yhtä väkimmäistä ja mieltä alentavaa toiselle kuin sinullekin. Miksei siis puhuisi jostain, josta ainakin itse juuri silloin nauttii? On ihan ok, jos se tarkoittaa yhteisen saunahetken ehdottamista.

Annu Nieminen

ARVOITUS

ILMAN NAISTA

Teekkarin
MENOKONE

TEKKARIPURJEHTIJAT

Teekkaripurjehtijat järjestää ensiavun peruskurssin la-su 11.–12.11.2006 klo 10–17.30 Maarintalolla. Hinta 35 euroa, sisältää opetuksen ja SPR:n virallisen EA 1 -todistuksen. Ilmoittautuminen viimeistään 5.11. osoitteeseen antti.ojapelto@tkk.fi, kerro nimesi ja puh.nro.

KIK

Bordelli 3.11. Vuoden odotetuimmat orgastiset bakkanaalit. Lipunmyynti alkaa 31.10. klo 12.00

AS

2.11. Karaoke-excu, Swengi (Karaoke Night Club). Suunnitellaan Itäisen satamakaupunkiin Iso-Roballe, vallataan Swengi ja pistetään laulaen. 6.11. Kähmysauna, Gorsu. Ei mitään irstailua vaan ehdottoman vakava ja virallinen tilaisuus. Killan toimarit ja hallitus kertovat viroistaan tulevaa vaalikokousta varten.

ATHENE

Phuksien McKinsey-excu. McKinsey, Mannerheimintie 14 A, Helsinki, 03.11 klo 14.00. McKinsey on kutsunut infopuoksit eksklusiivisti tutustumaan yritykseen ja sen Mannerheimintien tiloihin. Ilmoittautuminen laittamalla maili otsikolla "McKinsey" osoitteeseen juhani.myykanen@tkk.fi. Mainitse mahdolliset ruokavaliot. Höpöhöpösiitsit 07.11 Smökki. Sen tietää. Athenen ikiomat riehakaimmat siitsit. Hyvän maun rajat koetuksella, ole sinäkin.

TEKKARIKAMERAT

4.11. MV-peruskurssi. Katso lisätiedot: http://kamerat.tky.fi

SIK

Fuksien excursio Nokialle

31.10.2006 15.00. Nokia järjestää perinteisen excursion tiistaina 31.10. klo 16 alkaen. Excursiolla esitellään muutama uratari vanhojen kulta-aktiivien kertomana. Nokia tarjoaa pizzabuffetin. Sähköinsinöörilta menee exculle aina siisteissä vaatteissa. Miehillä tummapuku, naisilla vastaava (esim. jakku). Mukaan mahtuu noin 40–50 nopeinta.

Party-bileet 01.11.2006 19:00 OK20. Hoi sähköteekkari! Tule kaatamaan tenttikausi syksyn parhaimpiin bileisiin! Party-bileissä juhliin kuin discon villeinä kulta-aikoina ja tanssitaan kuin John Travolta konsanaan

Halopedsauna 07.11.2006 18:30 3A:n kattosauna. Opintotoimikunta järjestää haloped-saunan, jossa esitellään kaikki osastomme toimikunnat ja kerrotaan halopedina toimimisesta ja halopediksi hakemisesta.

Ulkositsit 09.11.2006 19:00 Smökki + OK20 iso. Nimestään huolimatta et näillä sitseillä joudu pihalle, vaan kyseessä on sitsit joihin on kutsuttu juhlijoina kaikista ystäväysjärjestöistämme itäisestä satamakaupungista. Tarkoituksena on kärsijätysti esitellä humanistityöille miten teekkariherras mies sitsaa.

EESTEC

25.11. klo 16 seXmas Gorsussa. Pikkujoulut ja WoW-reuni, jossa luvassa piparinhierontaa ja joulujuomia. Ensi-iltana saa myös WILL on WHEELS -video reissun parhaista paloista. http://users.tkk.fi/~eestec/

RISTIN KILTA

Teeillat Otaniemen kapelilla kello 19.15.

25.10. Hannu Mikkonen: Taivasten valtakunta - Matteus 13 vertaukset
8.11. Kalle Vaismaa: Jakob tutalainen

ORC

Tiistaisin klo 18 ja perjantaisin klo 17 peli-illat JMT3 A:n pelitilassa Kuutamoulojaist 19–27.10 ja pelileiri Sierlassa. Lisätiedot orc.tky.fi. Saunailta 17.11 OK20 iso puoli

PJK

25.10. Metsäteollisuusilta

VUORIMIES KILTA

Vaalikokouksen ensimmäinen osa pe 3.11. klo: 16.15 V1-salissa. Vanhojen excursio ma 6.11. Paikana Savcor Coatings. Lähtö klo: 9.00. Suomi-Ruotsi-sitsit PuuJK:n kanssa ke 8.11. klo: 19.00 Smökissä. Jatkot OK20 Isolla puolella.

MC MÖKÄ

Hallituskähmyt, 8.11. klo 19 Heavy corner. Hallituskähmysä kartoitetaan ihmisten halukkuutta hallitus- ja toimihenkilötehtäviin. Voit myös mailata kiinnostukseksi hallitukselle. Klo 21 alkaen Kulmassa on HYRMYN iltama dj:n kera.

Saunailta ja vaalikokous 24.11.2006 klo 19, Heinävaara. Marraskuun saunan yhteydessä pidetään vaalikokous, jossa valitaan kerholle kauden 2007 hallitus, toimihenkilöt ja tilintarkastajat. Lisäksi kokouksessa käsitellään toisen kerran uudet, korjatut säännöt. Alaovi menee kiinni klo 21.

MC Mökä presents 25.11. Death-chain, Must Missa (EST), Spirit Disease ja Hateform, Gloria

OtaDigi

kanssakäyvänäköradiokilpailu
2007 seminaari
8.11.06 klo 15:00

VTT:llä Vuorimiehentie 3, Espoon Otaniemessä

OtaDigi kanssakäyvänäköisradio 2007 –kilpailu julistettiin alkaneeksi 24.5.06. Kilpailu on kohdistettu ammattikorkeakoulujen, korkeakoulujen ja yliopistojen opiskelijoille. Tulokset julkistetaan 24.5.07. Kanssakäyvänäköradiopystikilpailun toimikunta on päättänyt järjestää kilpailusta kiinnostuneille opiskelijoille lyhyen seminaaritalaisuuden kilpailun tarkoituksesta.

Seminaarin ohjelma:

- 15:00 Kirjautuminen ja kahvitilaisuus
- Innovaatiokilpailun merkitys opintojen tukena (Petri Vuorimaa/TKK)
- OtaDigi kokeilualustan tekniset mahdollisuudet (Ville Ollikainen/VTT)
- Interaktiivisen sisällöntuotannon uudet trendit (Teijo Pellinen, Medialab, Taik)
- Kilpailun säännöt ja kilpailuehdotusten muoto (Hannu Kuukkanen, OtaDigi sisältötyöryhmä)
- Osallistujat voivat jättää anonymin omia aiehdotuksia tilaisuuden aikana ja sen jälkeen

Seminaariin ilmoittautuminen ja tarkempia tietoja OtaDigista ja kilpailusta löytyy osoitteesta www.otadigi.tv sekä:

Hannu Kuukkanen, OtaDigi:n sisältötyöryhmän puheenjohtaja, VTT puh. 0207225948, 0407206432 s.posti: hannu.kuukkanen@vtt.fi

HEIKKI HURSTIN RUOKA- JA VAATEJAKO
opiskelijoille marraskuussa 2006

Mitä: Ruokaa ja vaatteita opiskelijakorttia näyttämällä
Missä: Helsinginkatu 19, Veikko ja Lahja Hurstin laupeudentyö ry.
Milloin: 28.11. kello 17-19
Miksi: Opiskelijoille tarpeeseen, reput mukaan ja sinne.

Poly-Visa

KEKSINNÖT Tohtori John Harvey Kellogg kehitti Kellogg’s Corn Flakesit
a.) poistaakseen potilaalta kuukautiset
b.) poistaakseen potilaalta masturbointia
c.) poistaakseen potilaalta tyhjännauramista
d.) poistaakseen potilaalta vasenkätisyyttä

RUOTSIN KIELI Karjala on ruotsiksi
a.) Karela
b.) Karelia
c.) Karis
d.) Karelis

LIPUT Ison-Britannian kansallislippu on nimeltään
a.) Union Jack
b.) Label Jack
c.) Great Jack
d.) Jack of The Monarchy

URHEILU Mikä joukkue voitti Veikkausliigan kaudella 2005?
a.) HJK
b.) Haka
c.) MyPa
d.) Jaro

HISTORIA Pähkinäsaaren rauha solmittii
a.) 1000
b.) 1323
c.) 1500
d.) 1789

RAHA Euro otettiin käteisrahana käyttöön ensimmäise-nä
a.) Reunionin saarella
b.) Seychellien saarelle
c.) Kanarian saarilla
d.) Ahvenanmaan saarella

KEMIA Mikä on uraanin kemiallinen merkki
a.) Ur
b.) Un
c.) Ua
d.) U

HIENOT SANAT Välskäri on
a.) ensiapuhoitaja
b.) ratsuväen johtaja
c.) tapajuoppo
d.) esimiesasemassa oleva palkollinen

MAAILMANMIEHET Adolf Hitler rakasti eritoten
a.) Koiria
b.) Hevosia
c.) Mehiläisiä
d.) Kultakaloja

TÄSTÄ LEHDESTÄ Maailman suurin biovoimalaitos on
a.) Suomessa
b.) Ruotsissa
c.) Venäjällä
d.) Yhdysvalloissa

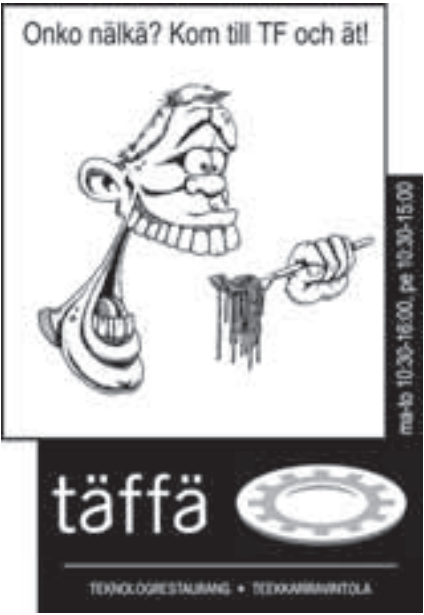
Mikä merkki?

Numeroristikko

	3		5		9			6
			3		6		2	9
6						3	5	
9		7					6	
5								8
	2					5		1
	1	9						4
3	5		7		4			
8			9		1		3	

Mainos

Kemppaisen Solmu

TULEEKO PIUHAAN SOLMU JOS TEEKKARI VETÄÄ MOLEMMISTA PÄISTÄ?

2	3	8	5	7	9	1	4	6
1	7	5	3	4	6	8	2	9
6	9	4	8	1	2	3	5	7
9	8	7	1	2	5	4	6	3
5	6	1	4	3	7	2	9	8
4	2	3	6	9	8	5	7	1
7	1	9	2	5	3	6	8	4
3	5	6	7	8	4	9	1	2
8	4	2	6	1	7	3	5	

Ei mene solmuun
K:N SOLMU

MERKIT ylhäällä vas: Deutsche Bank, RB5, Opel, Chrysler
MAAILMANMIEHET koiria
alhaalla vas: CBS, Raisio, Kemopetrol, Maan-puolustuslaitos ry.

KEKSINNÖT poistaakseen potilaalta masturbointi a **RUOTSIN KIELI** Kare-
LIPUT Union Jack **URHEILU** MyPa **HISTORIA** 1323 **RAHA** Reunionin saa-
KEMIA U **HIENOT SANAT** ensiapuhoitaja **MAAILMANMIEHET** koiria
TÄSTÄ LEHDESTÄ Suomessa

RUOKATUNTI

” Hauki on kala.
Syö sitä pala! ”

Barbara / Rutikaisten perhe

DIPOLI

Dipoli buffet avoinna lauantaisin klo 11.30–15.00
Porsaanpaistia italialaisittain (l,g)
Ratatouille (l,g)

SERVIN MÖKKI

Lauantai 28.10.
Lihapullat (l), ruskeakastike (l)
Punajuurikiusaus (k, vl, g, pyydä ve)
Mangolla höystetty broilerkastike (l,g)
Juustomakaronia (vl)
Salami-ananaspizza
Kasvispizza (3 juuston pizza: feta, aura, cheddar)

Sunnuntai 29.10.
Broilerleike (l) (vl), valkosipulidippi
Kalanuggetit (l) valkosipulidippi (vl)
Puutarhurin kasvispihvit di-
pin kera, (k, vl, pyydä ve)
Kebabpizza (kebab-liha, paprika, sipuli, jalopeno)
Kasvispizza (paprika, sipuli, jalopeno)

viikko
43

TUAS

Keskiviikko 25.10.
Liha-makaronilaatikkaa vl
Paistettuja muikkuja l,m muusi vl,g
Parsakaalikeittoa l,g,vr,v
Meetwursti-sipulipizzaa vl
Kalkkuna-hedelmäsalaattia l,m,g
A la Carte: A la Carte: Sipulipihvi tikkuperunoilla l,m,g

Torstai 26.10.
Nakkistroganoffia vl , perunat l,m,g,v
Merimiesvuokaa vr,l,m
Kasvis-hernekeittoa vähärasvainen l,m,g,v
Hampurilainen l,m ranskalaiset l,m,g,v
Tomaatti-mozzarellasalaattia vl,g
A la Carte Oskarinkeike l,m muusi vl,g

Perjantai 27.10.
Burgundin porsaspataa l,m,g perunat
Sieniä kasvis-inkiväärikastikkeessa,riisi l,m,g,vr
Jauheliha-pastakeittoa l,m,vr
Uniperuna l,m,g,v kinkku-majoneesitäyt, vl,g
Kylmäsavukirjolohisalaattia vl,g
A la Carte: Broilerinleike l,m yrttiriisi l,m,g,v

TÄFFÄ

Keskiviikko 25.10.
A la carte:Grillipihvi
Jauhelihakastike ja spagetti l.
Aura-paprikakastike ja spagetti vl.
Purjo-perunasekietto vl.g.

Torstai 26.10.
A la carte: Kanakori,tomaattidippi
Naudanliha fajita barbeque vl.
Aasialaista kalapataa
Kasvis fajita vl.
Porkkanasekietto vl.g.

Perjantai 27.10.
Sveitsinleike, sirtuunaa, perunasose
Mozzarellatomaatit
Sienikeitto

ALVARI

Keskiviikko 25.10.
Meetwrsti-ananaspannupizzaa(l)
Kalkkuna-mangokastiketta(l,m,g), riisiä
Kasviskroketit(l,m,g) päärynä-kermaviilik.(vl,g)
Unibanaanit

Torstai 26.10.
Unibroileria(l,m,g),mustaherukkakast.(vl,g)
Porsasta inkiväärikastikkeessa(l,m,g)
Fenkoli-tomaattikastiketta(l,m,g), perunoita
Mansikkariisiä

Perjantai 27.10.
Unimakkaraa(l,g),perunasosetta(vl,g)
Meksikolaista naudanlihapataa(l,m), riisiä
Soija-makaronivuokaa(vl,vr)
Pähkinävaahtoa

DIPOLI

Keskiviikko 25.10.
Grillattua tomaattikalaa, juustokastiketta (vl)
Paistettua nuudelia ja kasviksia (l,veg)
Lihakeittoa (l,g)
Pepperoni-pastasalaattia
Ä la carte: Kalkkunapihvejä, tummaa herukkakastiketta

Torstai 26.10.
Jauhelihapihvejä, tanskalaista sipulikastiketta (vl)
Tortillat cheddarjuusto-kasvistäytteellä (vl)
Hernekeittoa ja pannukakkua hillolla
Tonnikalasalaattia

Perjantai 27.10.
Curry-hunajabroileripataa (vl)
Feta-tomaattipastaa (vl)
Kermaista ahvenkeittoa (vl,g)
Nuudeli-kanasalaattia
Ä la carte: Paistettua lohta, ruohosipulikastiketta

SERVIN MÖKKI

Keskiviikko 25.10.
Chili con Carne jauhelihasta (l, g),
Kasvismoussaka (vl,g)
Paistettua lohta (l,g), valkoviinikastike (l,g)
Kana-ananaspizza
Kasvispizza (aura , paprika, oliivi)

Torstai 26.10.
Juusto-ananashampurilainen (pyydä l/k/ve)
Juustoinen lohikastike (vl,g)
Hernekeitto (l,g, pyydä ve) & pannari

Perjantai 27.10.
Pippuripihvi revitystä naudanlihasta (l)kermainen
pippurikastike (vl), lohkoperunat (vl)
pasta carbonara (vl)
soija-kasviskastike (ve,g), pasta & juusto
Juustoinen uunisei (vl,g)
Tonnikala-katkarapupizza
Kasvispizza (aurinkokuivattu tomaatti, sipuli, aura)

viikko
44

TUAS

Maanantai 30.10.
Tofu-punakaalinuudelit vr,l,m,v
Makkara-juustopihvi, tomaattikastike,peruna vl, g
Pinaattikeittoa ja kananmuna
Tonnikala-tomaattipizzaa vl
Vuohenjuustosalaattia g
A la Carte: Paistettua siikaa,valkoviinikast. vl

Tiistai 31.10.
Kinkkukiusausta g,vl,vr
Meksikolaista naudanlihapataa, riisi m,g,l,vr
Mustajuurisekkeittoa vr,vl,g
Fetawrap vl
Raejuustosalaattia g,vr,vl
A la Carte: Metsästäjänleike, seesamperuna l,vl

Keskiviikko 1.11.
Porsasta inkiväärikastikkeessa, riisi l,m,g
Kasviskroketit l,m,g päärynä-kermaviilikastike,riisi
Tomaattista papukeittoa v,l,m,g
Broileritortillat vl
Lämminsavukirjolohisalaattia vl,g
A la Carte: Pippuripihvi,l,m, valkosipuliperunat

Torstai 2.11.
Unibroileria l,m,g mustaherukkakastike vl,g
Kikherne-bataattipataa,riisi l,m,g,v
Hernekeittoa vr,l,m,g ohukaiset
Meetwursti-ananas pizzaa vl
Kreikkalainen lautanen vl,g
A la Carte: Sveitsinleike l,m tikkuperuna

Perjantai 3.11.
Jauhelihapihvi l,m choronkastike g peruna
Tofu-punakaalinuudelit vr,l,m,g
Kasvisose-tuoreyrttikeittoa vr,l,g
Broilerisalaatti Tex Mex vl,g
Uniperuna l,m,g,v sillikaviaaritäyte vl,g
A la Carte: Chillipaahdet-
tua kirjolohta l,m,g

TÄFFÄ

(ei tietaja)

ALVARI

Maanantai 30.10.
Kinkkukastike Carbonaraa(g), pastaa
Kookosseitiä(vl),perunoita
Kasvischiliä(l,m,g), riisiä
Rosmariinimansikat

Tiistai 31.10.
Kaneli-naudanlihakastiketta(vl), perunoita/riisiä
Broilerikiusausta(vl,g)
Kiinalainen kasviskastike (l,g) riisiä
Mustikka-lakkakiisseliä

Keskiviikko 1.11.
Jauheliha-tomaattipannupizzaa(l)
Katkarapu-vesikastanjawokkia(l,m,g),riisiä
Parsakaalipihvit(l,m), sitruuna-jogurttikast(vl,g)
Uniomenea, vaniljakastiketta

Torstai 2.11.
Curry-kanakastiketta(vl,g),riisiä
Pekoninakit(l,m,g), perunasosetta(vl,g)
Espanjalaista uunimunakasta(l,m,g)
Vatkattua hedelmäpuuroa

Perjantai 3.11.
Tandooribroileri-wrap(vl),kermaviiliä, tom.salsa
Rukiisia silakoita(vl), perunoita
Kasvislasagne (vl)
Suklaamoussea

SERVIN MÖKKI

Maanantai 30.10.
Chili con Kana (l)
Kookosvihannekset (k, l, g, ve, v)
Pannupihvi (l), lohkoperunat, sipulikastike (l)
Purjo-juustotäytteenen lohileike, sitruunakastike
Jauheliha-sipulipizza
Kasvispizza (sipuli, kapris, herkkusieni)

Tiistai 31.10.
Hawaijin leike (l), lohkoperunat & aurinkokastike 8vl)
Broilerpyörökät, currykastike
Kasviswrap (ve, pyydä g), ranskankerma
Siskonmakkarakkeitto

Keskiviikko 1.11.
Juustoinen possupata (vl)
Kalamurekipihvit tillikastikkeella (vl)
Kasvispihvit tillikastikkeella (k, vl, pyydä l, ve)
Kana-fetapizza
Tomaatti-mozzarellapizza

Torstai 2.11.
Hunajalla & sinapilla höystettyä broileripataa (vl,g)
Juusto-pekoniampurilainen (pyydä vl/ k)
Lihakeitto (l,g)
Kasvispihvit (ve), dippikastike (vl)
Kalaleike (l), dippikastike (vl)

Perjantai 3.11.
Unibroileria aurajuustokastikkeen kera (vl)
Feta-pinaattikastike (vl,g), pasta & juusto (l)
Lohikastike (vl,g), pasta & juusto (l)
Pippuripihvi revitystä naudanlihas-
ta (l), roseippurikastike (vl)
Tonnikala-ananaspizza
Kasvispizza (cheddar, ananas, sipuli)

DIPOLI

Maanantai 30.10.
Unimakkaraa, viherpippuri-juustokastiketta (vl)
Parsakaali-pinaattipihvit juustokastikkeella (vl)
Kylmäsavulohikeittoa (vl,g)
Meksikolaista salaattia

Tiistai 31.10.
Lihapyörköitä rosmariinikastikkeessa (vl)
Ohrapuuroa, mansikakeittoa (vl)
Suurstettua kanakeittoa (vl)
Juustosalaattia

Keskiviikko 1.11.
Mantelikalaa, tzazikikastiketta (vl)
Tuoretomaatti-fetapastakastiketta (vl)
Frikadellikeittoa (l)
Katkarapu-simpukkasalaattia
Ä la carte: Porsaanpaistia dijon-sinappikastikkeella

Torstai 2.11.
Grillattua broileria, tartar-kastiketta (l,g)
Kasviskroketteja (l,veg)
Hernekeittoa ja pannukakkua
Tomaatti-mozzarellasalaattia

Perjantai 3.11.
Kebab, tomaatti-ja jogurttikastiketta (vl,g)
Auringonkukansiemen-vehnärisottoa (l,veg)
Savuporokeittoa (vl)
Savupallasalaattia
Ä la carte: Paistettua kampelaa, remouladekastiketta

TUAS

Maanantai 6.11.
Hedelmäinen broileri-kasviskastike,pasta g
Kookosseitiä, perunaa vl
Tuorejuusto-perunakeittoa vr,g
Jauheliha-tomaattipizzaa vl
Halloumijuustosalaattia g
A la Carte: Riistakäristystä l,m,g muusi vl,g

Tiistai 7.11.
Kinkkukastike Carbonara, g pasta l,m
Kasvischiliä, riisi vähärasvainen l,m,g,v
Kana-kasviskeittoa vr,l,m,g
Fetawrap vl
Broileri-ohrasalaattia vl
A la Carte: Porsaanflettä, lohkoperunat vl,g

TÄFFÄ

Maanantai 6.11.
A la carte: Broilervarras BB, ranskalaiset perunat
Spagettivuokaa
Raejuusto-sienivuokaa vl.g.
Kalakeittoa l.g.

Tiistai 7.11.
A la carte: Unkarinkeike
Minigrillers barbeque, tomaattikasteketta vl..
Kasvisröstit ja tomaattikastiketta vl.
Juuresosekeittoa vl.g.

ALVARI

Maanantai 6.11.
Burgundinpataa(l,m,g), riisiä
Broileripyörköitä(l,m),roseippurikastiketta(vl)
Kasvisbolognesea(l,m,g),tummaa kierrepastaa
Ananasherkkua

Tiistai 7.11.
Tulista jauhelihakastiketta(l,m),pastaa
Vatapa seipataa(l,m,g), riisiä
Kasviskiusausta(vl,g,vr)
Marjarahkaa

DIPOLI

Maanantai 6.11.
Broilerileikkeitä, timjamikastiketta (vl)
Yrteillä maustettua linssi-paprikapataa (l,g)

Tiistai 7.11.
Nakkikeittoa (l,g)
Välimeren tonnikalasalaattia
Yrttikalaleikkeitä, kermaviilikastiketta (vl)
Tortelloneja tuorejuustotäytteel-
lä, tomaattikastiketta (vl)
Bortскеittoa (l,g) ja smetanaa (vl)
Broiler couscous salaattia
Roseippuri-härkäpataa

SERVIN MÖKKI

Maanantai 6.11.
Sienitäytteenen jauhelihapihvi (l), ker-
maperunat & kastike
Lohirisottoa (g, l)
Pinaattiohukaiset (l,k) puolukkahillo
Kebabpizza
Kasvispizza (paprika, sipuli, jalopeno)

Tiistai 7.11.
Kasviswokkia kookoskastikkeessa (k,ve,l,g)
Kanaviilokkia (vl, pyydä l)
Porsaanleike jalopeno-hedelmäsalsan kera (l)
Lohikeitto (vl,g)